

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht***

gehouden op 23 mei 2011

ISBN 0920-3370

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht Vergadering 23 mei 2011

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
RUIMTE, GROEN EN WATER		
Voorstel van Gedeputeerde Staten 12 april 2011, dienst/sector PMB, nummer PS2011RGW01, inzake vaststelling projectontwerp Ruimte voor de Lek. Daartoe besloten	42 - 46	PS2011RGW01
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 16 mei 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011RGW02, inzake rapport Randstedelijke Rekenkamer Vitaal platteland provincie Utrecht. Daartoe besloten	46	PS2011RGW02
STATEN (provinciale)		
Vaststellen agenda.....	9	
Onderzoek geloofsbrieven van de heren J.M. Buiting, J. Fastl, W.J. Joustra en I. Thonon.....	9	
Beëdiging van de heren J.M. Buiting, J. Fastl, W.J. Joustra en I. Thonon tot lid van Provinciale Staten en de beëdiging van mw. K.N. Jedema, mw. J.H. Verbey-Ouwerkerk, mw. N. Onrust en dhr. M.A.M. Beks tot commissielid	9 - 10	
Ingekomen stukken.....	10	
Vragenhalfuurtje	10 - 19, 21 - 22	
Motie M1, ingediend door de fracties van de PVV, SGP en SP, inzake kerntaken. De motie is verworpen. Daartoe besloten	13	
Motie M2, ingediend door de fractie van de SP, inzake Vitens administratiekosten. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	16 - 17	
Motie M3, ingediend door de fractie van de SP, inzake reclame op rotondes. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	18 - 19	
Verkiezing leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal Vaststellen van de notulen en de besluitenlijst van 18 april 2011.	19 - 20 22 - 23	

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht Vergadering 23 mei 2011

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 mei 2011, dienst/sector SGU, nummer PS2011PS08, inzake benoeming PS- en commissieleden in in- en externe gremia III.	23	
Daartoe besloten	23	PS2011PS08
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 april 2011, dienst/sector FIN, nummer PS2011PS07, inzake vaststelling van de jaarrekening 2010.	23 - 32	
Daartoe besloten		PS2011PS07
Motie M4, ingediend door de fractie van 50PLUS, inzake bijdrage openbaar vervoer. De motie is verworpen.	28	
Daartoe besloten		
Motie M5, ingediend door de fractie van de SP, inzake weerstandsvermogen geldt voor ons allemaal. De motie is verworpen.	31	
Daartoe besloten		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 28 april 2011, dienst/sector SDC, nummer PS2011PS09, inzake Bestuursakkoord 2011-2015 tussen het Rijk, IPO, VNG en de UvW.	32 - 42	
Daartoe besloten		PS2011PS09
Motie M6, ingediend door de fractie van de SP, inzake het bestuursakkoord. De motie is ingetrokken.	36	
Daartoe besloten		
Mondeling voorstel van de fractie van de SP inzake het aanvangstijdstip vergaderingen van Provinciale Staten.	46	
Daartoe besloten		
Motie M7, ingediend door de fractie van de SP, inzake aanvangstijd statenvergadering. De motie is verworpen.	48	
Daartoe besloten		
Stemverklaringen.....	48	
Stemmingen	50	
Afscheid van mevr. A.H. Raven BA	51 - 52	

Presentielijst

vergadering 23 mei 2011

Voorzitter: R.C. Robbertsen, commissaris van de Koningin

Griffier: L.C.A.W. Graafhuis

VVD	<i>mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen E.R.M. Balemans, Utrecht dr. F.H. Barneveld Binkhuysen, Soest W.J. Joustra, Langbroek drs. A.H.L. Kocken, Utrecht drs. J.A.J. Konings, Vleuten mevr. Y. Smit, Maarssen mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht mevr. drs. A.J. Vlam, Nieuwegein G.H.J. Weierink, Maartensdijk Z. el Yassini, Utrecht</i>	GroenLinks	<i>drs. F.H. Bekkers, Utrecht mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede J. Fastl, Utrecht drs. B. Nugteren, Utrecht</i>
		SP	<i>mevr. drs. S.N. van de Gein, Linschoten ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht A.M. Meijer, Amersfoort mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt</i>
		Christen- Unie	<i>mevr. drs. R.K. Dik-Faber, Veenendaal A.J. Schaddelee, Houten</i>
PvdA	<i>mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen drs. K.E. Driehuijs, De Meern A. Essousi, Utrecht ing. D. Kilic, IJsselstein drs. C. de Kruijff, Leusden mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht mr. E. de Vries, Amersfoort</i>	SGP	<i>W. van Wikselaar, Driebergen</i>
		50PLUS	<i>mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland</i>
		PvdD	<i>W. van der Steeg, De Meern</i>
		Afwezig:	-
CDA	<i>mr. J.M. Buiting, Utrecht mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik ir. H. Graaff, Amersfoort G.A. de Kruijf RT, Woudenberg mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoever, Zeist mevr. A.H. Raven BA, Utrecht</i>	Leden van Gedeputeerde Staten	<i>drs. R.W. Krol, Soest J.W.R van Lunteren, Hoogland mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading</i>
D66	<i>drs. J.G. Boerkamp, Utrecht ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik ir. J.P.M. Peters, Bilthoven ir. I.Thonon, Utrecht mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht</i>		
PVV	<i>mevr. E.J. Broere, Soest R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin drs. J.G. van Hal Scheffer, Soesterberg ir. H. Ijssennagger, Bilthoven ing. H.N. Scherer, Maartensdijk</i>		

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, normaal zou ik zeggen: ik open de vergadering. Dat doe ik nog niet, omdat wij vanmiddag een bijzondere vergadering hebben, waarin wij de leden van de Eerste Kamer kiezen. Daarbij hoort een bijzondere procedure. Ik kom daarop nog terug.

In elk geval hartelijk welkom, leden van de Staten, leden van het college, de organisatie, pers en belangstellenden. Zoals ik al zei, gaan wij vanmiddag de leden van de Eerste Kamer kiezen. Dat betekent dat ik voorafgaand aan de vergadering moet constateren wie er aan de stemming deelnemen. Ik heb geconstateerd dat alle leden, behalve mevrouw Blom, aanwezig zijn. Ik reken erop dat diegenen die zich nog niet gemeld hebben, er straks zullen zijn, want alleen voor de vergadering kan een machtiging afgegeven worden. Ik heb geconstateerd dat mevrouw Blom de heer C. de Kruijf van de PvdA gemachtigd heeft. Dat verzoek heb ik ingewilligd en genoteerd. Wij hebben dus straks 46 leden die een stem uitbrengen en één lid, namelijk de heer De Kruijf, dat twee stemmen uitbrengt. Als mevrouw Blom wel op tijd komt, kan zij niet meestemmen. Zo werkt de procedure. Die procedure is vastomlijnd en er is precies omschreven hoe wij dat allemaal moeten doen. Ik kom daarop terug bij aanvang van de stemming. Deze mededelingen moesten voorafgaand aan de vergadering worden gedaan. Bij dezen heb ik dat gedaan.

Opening.

Ik open de vergadering.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag heel zeker gesteld hebben voor de Statenleden die nog geïnstalleerd moeten worden of alles klopt volgens de procedure.

De VOORZITTER: Ik ga ervan uit dat de vier Statenleden alle vier beëdigd kunnen worden. Dat was ook een vraag van mijzelf. De vier Statenleden die hier nog niet zitten, zijn aanwezig? Dat is het geval. Dat stelt mij gerust.

Om 14.45 uur zal ik de vergadering schorsen, ongeacht of wij op dat moment wel of niet middenin een agendapunt zitten, ter voorbereiding van de stemming. Berichten van verhindering zijn

er niet. Mevrouw Blom zal later ter vergadering komen. De heer De Kruijf is gemachtigd.

Om 15.00 uur zal ik conform artikel T3 van de Kieswet drie leden uit uw midden benoemen tot lid van het stembureau. Zij vormen, met mij als voorzitter, het stembureau. Dat zijn de heer Baemans, de heer Dercksen en mevrouw Dik. Ik heb begrepen dat zij daarin bewilligen. Dat is inderdaad het geval.

Vaststellen agenda.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij verzoeken de aanvangstijd van de statenvergaderingen aan de orde te mogen stellen.

De VOORZITTER: Wordt dat verzoek gedeeld door de Staten? Ik zie geen bezwaar. Dan stel ik voor dat punt als agendapunt 12a in te voegen, dus voor de stemmingen.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de agenda aldus gewijzigd vast.

Onderzoek geloofsbrieven van de heren J.M. Buiting, J. Fastl, W.J. Joustra en I. Thonon.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de voorzitter van de commissie voor de geloofsbrieven, de heer Barneveld Binkhuysen.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De commissie voor de geloofsbrieven is bij elkaar geweest en heeft kennis genomen van de bescheiden betreffende de heren Buiting, Fastl, Joustra en Thonon. De commissie is van mening dat de bevindingen conform de wettelijke bepalingen zijn en dat er geen bezwaren zijn de heren toe te laten tot onze Staten.

De VOORZITTER: Er zijn dus geen beletselen om over te gaan tot de beëdiging.

Beëdiging van de heren J.M. Buiting, J. Fastl, W.J. Joustra en I. Thonon

De VOORZITTER: Ik vraag de griffier de heren Buiting, Fastl, Joustra en Thonon naar binnen te geleiden.

Wij gaan over tot de beëdiging. Ik lees de bij wet voorgeschreven tekst voor. Diegene die de eed afleggen, antwoorden met "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig". Diegene die de belofte afleggen, antwoorden met "Dat verklaar en beloof ik".

"Ik verklaar/ik zweer, dat ik, om tot lid van Provinciale Staten benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof/ik zweer, dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof/ik zweer, dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van Provinciale Staten naar eer en geweten zal vervullen."

De heer BUITING: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

De heer FASTL: Dat verklaar en beloof ik.

De heer JOUSTRA: Dat verklaar en beloof ik.

De heer THONON: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Dan wil ik u van harte geluk wensen met de toelating tot deze Staten. Ik wens u daarbij ongelooflijk veel succes. Voor een deel van u is het terugkomen; zij kennen het werk. Voor andere is het nieuw. Ik ben ervan overtuigd dat u zich allen heel snel zult thuis voelen in onze Staten en dat u het mooie werk zult doen ten dienste van onze burgers, instellingen en bedrijven en eenieder die onze provincie ter harte gaat. Nogmaals, van harte geluk gewent. Ik wil dat graag laten vergezellen met bloemen.

(Applaus)

Ik vraag nu de griffier de commissieleden naar hier te geleiden. Er moeten namelijk ook vier commissieleden beëdigd worden, en wel de heer Beks, mevrouw Jedema, mevrouw Onrust en mevrouw Verbeij. Ook voor u lees ik het formulier voor, dat hoort bij het afleggen van de belofte of de eed voor het werk in de statencommissies.

"Ik verklaar/ik zweer, dat ik, om tot lid van een commissie benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof/ik zweer, dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof/ik zweer, dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als adviseur van het provinciaal bestuur naar eer en geweten zal vervullen."

Mevrouw VERBEIJ: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

Mevrouw ONRUST: Dat verklaar en beloof ik.

Mevrouw JEDEMA: Dat verklaar en beloof ik.

De heer BEKS: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Ook u van harte gelukgewent met de toelating tot de commissies. Ik zou zeggen: zet u in voor onze mooie provincie. Het is de moeite waard. Van harte gelukgewent met uw benoeming.

(Bloemen en applaus)

Ingekomen stukken.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

De VOORZITTER: Reglementair is vastgelegd dat het vragenhalfuurtje een halfuur duurt. Wij hebben vier onderwerpen; dat is zeven en een halve minuut per onderwerp.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De eerste vragen die de fractie van de PVV in dit huis stelde, ongeveer vijf minuten na onze benoeming, gingen over Energiek Utrecht. Daaraan kunt u voorzichtig de conclusie verbinden dat wij deze subsidieregeling uiterst ongelukkig vinden. Wij waren echter nog veel ongelukkiger met

de antwoorden op onze vragen. Wij vinden het namelijk een absoluut onredelijke regeling. Laat ik dat illustreren met een voorbeeld.

Stel je koopt in een Vinexwijk een nieuwbouwwoning die moet voldoen aan de strenge eisen van het Bouwbesluit; kortom dat huis zit vol met isolatie. Als je een beetje geluk hebt, werkt die balansventilatie zo goed, dat je er niet ziek van wordt. Laten wij die mensen voor het gemak Henk en Ingrid noemen. Henk en Ingrid hebben een hoop betaald voor zo'n goed geïsoleerde woning in, bijvoorbeeld, Leidsche Rijn.

Daarnaast heb je Joep en Debbie. Joep en Debbie hebben meer interesse in een grachtenpand: enkelglas, geen vloerisolatie, geen spouwmuren en, als Mirjam de Rijk van GroenLinks uit de stad Utrecht overvliegt in haar spionagehelikopter, ziet zij ook nog dat er geen dakisolatie op zit.

Hoe redelijk is het nu dat mensen die dik betaald hebben voor een goed geïsoleerde woning in een Vinexwijk ook nog via de belasting voor een deel opdraaien voor de isolatie van het huis van Joep en Debbie? De vraag aan het college is dan ook: kan het college bevestigen, in tegenstelling tot de antwoorden die het vorige college gaf, dat het helemaal niet goed is voor de portemonnee van Henk en Ingrid? Wat goed voor de portemonnee van Henk en Ingrid geweest zou zijn, zou een belastingverlaging zijn geweest. Dan hadden Joep en Debbie zelf een stukje van hun isolatie kunnen betalen en dan hadden Henk en Ingrid gewoon een keer extra naar de Albert Hein kunnen gaan of hadden zij in elk geval hun geld zelf kunnen besteden. En, het teruggeven van belasting, kost ook geen € 400.000 aan promotiekosten.

Energiek Utrecht was een onderdeel van de Versnellingsagenda, een instrument om de economie een steuntje in de rug te geven in het hart van de crisis. Bijna 40% van de hele regeling is echter uitgegeven aan promotie- en arbeidskosten en overhead. Desalniettemin weigerde het vorige college het een flop te noemen. Wij willen dit soort missers graag voorkomen. Wij hopen dus een beetje meer zelfreflectie aan te treffen bij dit nieuwe college. Wat was er geleerd?

Er was geleerd dat het eigenlijk wel goed was gegaan. Dat zie je wel vaker bij bestuurders die een flop proberen te maskeren. De argumentatie was: de Vereniging Eigen Huis had dit nu eenmaal

geadviseerd, dus dan was het goed. De vraag aan het nieuwe college is dan ook: acht het college het denkbaar dat de Vereniging Eigen Huis zou hebben voorgesteld geen subsidie aan haar leden te betalen? Zou de les dan moeten zijn dat zij haar oren niet laat hangen naar belangenbehartigers, maar dat zij zelf het gezonde verstand zou moeten gebruiken?

Dan iets over het geld. Die € 17.000.000 kon niet terug naar de belastingbetaler, omdat het geld zou zijn doorgesluisd naar Meer met Minder, een ander isolatieproject, ook van de landelijke overheid trouwens. Dat geld kon niet terug naar de belastingbetaler, en ik citeer uit het antwoord: "Omdat wij zijn overgegaan tot een andere uitvoering volgens de Meer met Minder systematiek, zijn alle middelen nog nodig." Alle middelen zouden nog nodig zijn. Kortom, nieuw etiket, want het geld moet op. Is dat eigenlijk wel zo? Is al dat geld naar Meer met Minder gegaan? Uit de update, het Financieel Perspectief, bleek dat slechts € 5.200.000 van die € 17.000.000 is doorgeschoven naar Meer met Minder.

Het vorige college heeft op de SP-vragen geantwoord. De vraag is dan ook of het antwoord op deze vragen ietwat verwarrend is, om het woord 'misleidend' niet meteen te willen noemen bij de tweede keer dat ik hier aan het woord ben? Wat zijn de kosten van dit nieuwe project voor de provinciale belastingbetaler? Kost het weer € 400.000 aan promotie- en arbeidskosten?

De VOORZITTER: Wilt u afronden?

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog twee vragen. Uit dezelfde update blijkt dat € 11.400.000 van Energiek Utrecht naar het 'vrije-ruimteprogramma's is gegaan, waaronder Meer met Minder, terwijl er € 17.000.000 over was van die regeling. Zo staat het in de update, het Financieel Perspectief. Kortom, klopt deze berekening? Zo ja, wat is er dan met de overige € 5.600.000 gebeurd? Kunnen wij dat geld niet anders besteden, bijvoorbeeld aan mobiliteit, jeugdzorg of een goede OV-verbinding tussen de Ronde Venen en de stad Utrecht?

Dan kom ik toe aan mijn laatste vraag. Tot onze niet geringe verbazing heeft de fractie van de PvdA

vragen gesteld over een kunstproject in Venetië. De uitvindende van gratis geld gaan nu ook al vragen stellen over kunstsubsidie; het kan verkeren. Er gaat volgens de notulen van Gedeputeerde Staten € 100.000 naar de stichting Pleinmuseum - de stichting Pleinmuseum zit aan het Damrak in Amsterdam - voor een project in Venetië. Toen ik nog op school zat, lagen die beide plaatsen niet in de provincie Utrecht.

Kerntaken: het woord komt 22 keer voor in het coalitieakkoord. Je zou bijna zeggen: dat vinden zij belangrijk. Niets is echter minder waar. Naast de vragen die door de fractie van de PvdA zijn gesteld, willen wij graag weten of een kunstwerk in Venetië, betaald via een stichting in Amsterdam, behoort tot de nieuw-geformuleerde kerntaken van het nieuwe college of dat het college alsnog van plan is dit plan naar de prullenbak te verwijzen?

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Eerst de vragen over Energiek Utrecht. De vraag over de Beïnnale zal door mevrouw Pennarts worden beantwoord.

Ik zal eerst grof aangeven hoe de financiële stand van zaken er precies uitziet. Ik heb namelijk een ander beeld van de € 17.000.000 dan de heer Dercksen hier schetst. Als wij kijken naar het programma, dan hadden wij in totaal € 20.000.000 beschikbaar. Er is € 1.000.000 opgegaan aan Energiek Utrecht, de subsidieregeling. Daarbij was € 400.000 aan uitvoeringskosten aan de orde. Daarna zijn wij, zoals is aangegeven in de beantwoording van de vragen, meegegaan met de landelijke regeling. Wij hebben toen meegedaan met Meer met Minder. In 2010 is daaraan € 7.000.000 uitgegeven en daarnaast in 2011 nog eens € 5.200.000 aan subsidies. Dat alles tezamen voor uitvoeringskosten van € 100.000. Daarnaast is van de € 20.000.000, bij Statenbesluit, € 6.100.000 doorgesluisd naar Groot Mijdrecht Noord. Dat is in december 2010 als zodanig vastgesteld. Er was nog € 200.000 over aan uren en onvoorziene kosten. Daarmee kom ik op een totaal van € 20.000.000 voor de hele regeling en geen € 17.000.000. Die € 17.000.000 kan ik als zodanig dan ook niet plaatsen. Het is correct wat de heer Dercksen zegt, dat het geld en de systematiek van de regeling was bedoeld om enerzijds een impuls te geven aan de regionale economie in het kader van de

Versnellingsagenda en anderzijds was er een heel duidelijke milieudoelstelling: het energiezuiniger maken van woningen. Wij hebben geconstateerd, zoals wij dat in de beantwoording hebben aangegeven, dat Energiek Utrecht onvoldoende voldeed aan de vraag en de doelstelling die wij hadden met deze regeling. Daarom hebben wij er als college voor gekozen op dat moment aansluiting te zoeken bij de landelijke regeling en met de € 12.200.000 aan subsidiegeld is deze uiteindelijk veel effectiever gebleken dan Energiek Utrecht is geweest. Daarbij moet ik opmerken dat de uitvoeringskosten - € 100.000 - maar 1,5% van het totale budget is. Dat is iets waarmee je heel goed naar huis kunt komen, om het maar zo te zeggen. Dat is niet heel veel en het is heel goed te verantwoorden op deze manier.

Dan loop ik de vragen nog even langs. Vindt u dat dit helemaal niet goed is voor de portemonnee van Henk en Ingrid? Nee, ik ken Henk en Ingrid niet. Zij komen uit de partij van de heer Dercksen voort. Ik weet wel dat veel andere mensen buitengewoon tevreden zijn geweest met deze regeling en daarmee hun voordeel hebben gedaan in het kader van hun woningverbetering.

Zou je dit niet veel beter kunnen doen door een belastingverlaging van € 18.000.000? Het zijn de Staten geweest die hebben gezegd dat zij dit een interessante regeling vinden en dat het tegemoet komt aan hun doelstelling. Als zodanig is het afgetikt in deze Staten en hebben zij ervoor gekozen deze regeling in gang te zetten. De vraag over de Vereniging Eigen Huis. Het is een beetje een 'als-dan-vraag', waarop altijd lastig te antwoorden is. Ik kan wel melden dat Gedeputeerde Staten voorafgaand aan het opstellen van Meer met Minder de Vereniging Eigen Huis geconsulteerd heeft, waar men heeft aangegeven dat men juist eerder voor een subsidie zou willen kiezen. Die raad hebben wij opgevolgd. Wat betreft het Financieel Perspectief heb ik al voldoende van mijn beeld daarover uit de doeken gedaan.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PVV vraagt of de provincie Utrecht een project moet sponsoren dat is gericht op een kunstproject in Venetië, uitgevoerd door een organisatie in Amsterdam. Ik wil daarop een korte toelichting geven.

Het gaat over een samenwerking van zes Utrechtse instellingen: het Centraal Museum, het Armando Museum, het Nederlands Filmfestival, de Dutch Game Garden en de HKU

(Hogeschool voor de Kunsten Utrecht). Deze zijn met elkaar verenigd in een platform. Dat platform heeft expertise ingeroepen van een Amsterdamse organisatie die thuis is in dit soort projecten. Dat is de reden dat er een organisatie als Pleinmuseum is opgenomen in dit project.

Waarom doen wij dit? Het is een project dat twee maanden lang in Venetië wordt uitgevoerd. Op meerdere schermen worden presentaties gegeven; games, waarmee mensen in de stad, maar ook buiten Venetië, met elkaar contact hebben. Wij doen dit, omdat het een onderbouwing is van Utrecht Culturele Hoofdstad. Er zijn activiteiten die je in je eigen regio doet, maar er zijn ook activiteiten waarbij je internationaal moet profileren. Om die reden is ervoor gekozen te participeren in dit project. Ik kan mij de vragen van de heer Dercksen en van de PvdA wel voorstellen: is dit een kerntaak en zouden wij in het licht van de huidige ontwikkelingen en subsidies en bezuinigingen op kunst voort moeten gaan? Het gaat hier echter om een project dat een lange aanlooptijd had en waarvan ik heb besloten, gezien de verplichtingen die zijn aangegaan, dat wij daarop op dit moment niet kunnen terugkomen. In het licht van de bezuinigen die wij moeten uitvoeren bij kunst en cultuur, zal dit een soort project zijn dat de komende jaren niet zo snel meer aan de orde zal komen.

De VOORZITTER: Volgens ons reglement kan er nog een korte aanvullende vraag gesteld worden.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij wordt gewoon in Nederland de keuze bepaald welke stad Culturele Hoofdstad wordt. Ik zie werkelijk het nut er niet van in ons zo nodig in Venetië te moeten profileren. Trouwens, de Vrede van Utrecht krijgt al bakken met geld. Het was misschien aardig geweest daar het geld vandaan te halen. Ik wil dan ook een motie indienen, die is medeondertekend door de SGP en de SP.

Motie M1 (PVV, SGP, SP): kerntaken

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen

*op 23 mei 2011;
gehoord de beraadslagingen in het
vragenhalfuurtje;*

*constaterende:
dat een van de pijlers van het nieuwe college het
focussen op de kerntaken is, het woord komt maar
lieft 22 keer voor in het coalitieakkoord, met een
scherpe taakafbakening en heldere rolverdeling;*

*overwegende:
dat het college van Gedeputeerde Staten in zijn
vergadering van 26 april 2011 heeft besloten
€ 100.000,00 ter beschikking te stellen aan de in
Amsterdam gevestigde Stichting Pleinmuseum voor
in Venetië ten toon te stellen kunst;*

*verzoeken Gedeputeerde Staten:
daar er geen enkele discussie kan bestaan over het
gegeven dat een dergelijk project in het geheel niet
behoort tot de kerntaken, om deze subsidieaanvraag
niet te honoreren dan wel deze subsidie alsnog direct
in te trekken.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslagingen. De motie kan worden vermenigvuldigd en verspreid.

Zijn er aanvullende opmerkingen of vragen van de zijde van de Staten? Dat is niet het geval.

De motie komt aan de orde bij de stemming. Dan zal de fractie van de SP vragen stellen over de Ridderhof in Lage Vuursche.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zestig jaar geleden begon kippenboer Kruiswijk in de zomermaanden een weilandje te verhuren aan Amsterdamse bleekneusjes. In het voorjaar werden er tenthuisjes neergezet en die werden in de herfst dan weer afgebroken. Later volgden de echte vakantiehuisjes van 35 tot 40 vierkante meter, vaak met liefde door de bewoners zelf gebouwd. Na verloop van tijd kwam er wat comfort, maar anno 2011 is het oorspronkelijke karakter van het terrein nog steeds behouden, met een combinatie van cultuurhistorische waarden en natuurwaarden. In 2009 is het terrein in handen gekomen van projectontwikkelaar Topparken, die er een villapark

van wil maken. De gemeente wil dat niet, het provinciebestuur wil dat niet, maar ondertussen gaat Topparken door om de bewoners 'uit te roken'. In februari werden er zonder enige reden 28 bomen langs het parkeerveld gekapt, waardoor het er nu uitziet als een maanlandschap. Oude mensen werden onder druk gezet om afstand te doen van hun huisje en inmiddels staan er acht huisjes leeg. De fractie van de SP heeft daarom de volgende vragen aan het college.

1. *Bent u bereid in overleg te treden met de gemeente De Bilt om te bezien hoe er een conserverend bestemmingsplan gemaakt kan worden voor het gebied van De Ridderhof, het aangrenzend terrein De Spar en de aangrenzende camping, waarbij de huidige bebouwingsgrenzen hard gemaakt worden, wordt vastgelegd dat paden op het terrein niet verhard mogen worden en parkeerplaatsen bij de huisjes niet toegestaan zijn?*
2. *Bent u bereid samen met de gemeente te bekijken of De Ridderhof als beschermd dorpsgezicht kan worden aangewezen, omdat het een gaaf voorbeeld is van een vroeg-naoorlogs recreatieterrein?*
3. *Bent u bereid bij de minister van Infrastructuur en Milieu te pleiten voor een beter ruimtelijk kader voor openluchtrecreatieterreinen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), zodat deze terreinen niet langer ten prooi kunnen vallen aan projectontwikkelaars?*

De heer KROL (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De problematiek van De Ridderhof in Lage Vuursche is bekend op dit provinciehuis en is al enige malen in de commissie RGW aan de orde geweest. Het probleem dat wordt gesignaleerd, is een reëel probleem; niet alleen op locatie De Ridderhof, maar op meerdere plekken in onze provincie zie je dat ontwikkelaars oude recreatieterreinen opkopen en daar vervolgens via de uitpondingsconstructie ongewenste bouwwerken neerzetten op plekken waar je geen reguliere woningbouw zou willen hebben. Mevrouw Mineur stelt drie concrete vragen daarover. Ik zal niet een volledig antwoord geven op een van de vragen. Dat gaat met name om het instrumentarium dat wij daarbij als overheden - gemeenten, provincie en Rijk - in handen hebben om dat soort ontwikkelingen tegen te gaan.

Het antwoord op de eerste vraag. Ja, wij zijn bereid en wij zijn in overleg met de gemeente De Bilt om ervoor te zorgen dat er een conserverend bestemmingsplan gemaakt wordt, dat recht doet aan de bestaande groene en cultuurhistorische waarde. Wij ondersteunen feitelijk de gemeente daarin. Wij hebben regelmatig overleg, bestuurlijk en ambtelijk, en zo nodig maakt de gemeente gebruik van de kennis en de kunde die in dit huis aanwezig zijn om te zorgen dat dat bestemmingsplan zo goed mogelijk gemaakt wordt.

De tweede vraag gaat over het beschermd dorpsgezicht. De bevoegdheid om van iets een beschermd dorpsgezicht te maken, was een bevoegdheid van de minister van OCW. De minister heeft op rijksniveau aangegeven geen beschermde stads- en dorpsgezichten meer te willen aanwijzen. Dus dat gebeurt niet meer. Men gaat de aandacht op dit culturele gebied met name beperken tot de werelderfgoederen, die het Rijk nog wel tot zijn belang rekent, maar niet meer de beschermde stads- en dorpsgezichten. Het is dus, helaas, niet realistisch dat het Rijk bereid zou zijn hier de status van beschermd dorpsgezicht in stelling te brengen.

Vraag drie gaat over de bescherming rondom de EHS en de relatie met de minister van Infrastructuur en Milieu daarin. De minister, waarmee wij natuurlijk regelmatig in overleg zijn, heeft uiteindelijk gezegd de grootschalige bevoegdheid op ruimtelijke gebied en ook de begrenzing en de aanwijzing van de EHS, primair bij de provincie neer te leggen. Daarmee komt er dus wat ongemak in het antwoord. Wij kunnen met de status EHS - dit terrein ligt grotendeels binnen de EHS - vooral als provincie zelf optreden, namelijk wij kunnen aangeven dat er een aantal ontwikkelingen plaatsvindt dat in strijd is met de wijze waarop wij de kernkwaliteiten van de EHS op die plek gedefinieerd hebben. Wij hebben dus ons eigen ruimtelijk instrumentarium, namelijk de structuurvisieverordening. Wij hebben het bestemmingsplan van de gemeente, waarbij wij gezamenlijk optreden en wij hebben de status EHS. Met die elementen zullen wij deze ontwikkeling moeten tegenwerken. De beste methode om dit soort ontwikkelingen tegen te gaan, is dat je eigenlijk regelt dat het niet uitgepond zou kunnen worden; daar gaat het feitelijk om. Daar zit het

probleem. De gronden worden opgesplitst, er worden huizen gebouwd en die huizen zijn vervolgens in particuliere handen. Mensen gaan daar meestal permanent wonen. Dat moet door de gemeenten gehandhaafd worden en dat gebeurt wel of dat gebeurt niet of niet voldoende. In de praktijk ontstaat er een woonwijk en zijn de oude recreatiemogelijkheden feitelijk verdwenen. De grote truc, als ik dat woord mag gebruiken, zou erin gelegen kunnen zijn dat je in je bestemmingsplan ook over die privaatrechterlijke kant - het niet vervreemden van het terrein in verschillende onderdelen - iets zou willen zeggen. Dat is juridisch een beetje spannend, want dan ga je publiek en privaat door elkaar halen en dat is kwetsbaar. Wij zoeken daar wel naar. Dat is eigenlijk ook het antwoord op de eerste vraag: wij gebruiken ons ruimtelijk instrumentarium, wij gebruiken de mogelijkheden van de EHS en wij zoeken naar juridisch houdbare mogelijkheden. Waar gaat het om? Het gaat niet om deze ontwikkelaar, want wij zijn niet op aarde om deze in de weg te zitten. Het gaat erover dat dit gave recreatieterreinen zijn, waarvan mensen genieten en die van belang zijn voor de inwoners van Utrecht, om die overeind te houden. Nogmaals, daarvoor zet het college zich met plezier en met verve in.

De VOORZITTER: Heeft u nog een aanvullende vraag, mevrouw Mineur. Dat is niet het geval. De volgende vraag betreft de administratiekosten Vitens bij verhuizing. Dit zijn vragen die na negen uur zijn ingediend. Omdat wij allemaal nog nieuw zijn, hebben wij gezegd dat wij dat deze keer laten passeren. Ik herinner er echter aan dat vragen altijd voor negen uur ingediend moeten zijn.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dank u dat u deze vraag laat passeren. Wij zullen er in het vervolg rekening mee houden. Wie verhuist, dient dat door te geven aan alle relevante instanties, waaronder het drinkwaterbedrijf Vitens. Vitens rekent daarvoor het forse bedrag van € 18,50 administratiekosten. Die kunnen kwijtscholden worden als de melding via internet gedaan wordt. Kortom, wie niet de beschikking heeft over internet, heeft pech en moet de € 18,50 wel betalen. In de commissievergadering heeft de gedeputeerde aangegeven als aandeelhouder van Vitens geen actie te willen ondernemen in de

richting van dit bedrijf. De gedeputeerde verwees hierbij naar de rol van de gemeenten. De gemeente draagt zorg voor het minimabeleid, dus de gemeente moet de mensen met een kleine beurs en de mensen die leven onder de armoedegrens, maar een toelage geven voor deze kosten. Dit betekent in concreto een aanvraag bijzondere bijstand. Dat is een aanvraag die de mensen zelf moeten doen, omdat de categoriale bijzondere bijstand bij wet is verboden. Met de suggestie van de gedeputeerde en zijn weigering om Vitens aan te spreken op dit, in onze ogen, belachelijke bedrag, dat juist de minderbedeelden dupeert, gaan wij ervan uit dat de gedeputeerde in elk geval al contact heeft opgenomen met de gemeentebesturen in de provincie Utrecht om hen te verzoeken ruimhartig om te gaan met bijzondere bijstand voor de administratiekosten voor het melden van een verhuizing aan Vitens. De fractie van de SP heeft dan ook de volgende vragen.

1. *Heeft de gedeputeerde inderdaad al contact opgenomen met de betreffende gemeentebesturen met het verzoek tot financiële ondersteuning van klanten van Vitens bij de betaling van de administratiekosten indien klanten geen beschikking hebben over internet?*
2. *Heeft de gedeputeerde al contact opgenomen met gemeentebesturen om hen te verzoeken extra ondersteuning te geven aan inwoners die hun verhuizing aan Vitens moeten doorgeven om hen een tijdelijke internettoegang te geven, zodat zij deze zaken zonder de dure kosten kunnen regelen?*
3. *Zo nee op een of op beide vragen, is de gedeputeerde van plan op korte termijn de gemeenten op de hoogte te stellen van het besluit van Gedeputeerde Staten om als aandeelhouder van Vitens, Vitens niet aan te spreken en de opvatting van Gedeputeerde Staten, dat gemeenten in dezen de ondersteuning dienen te bieden voor hun inwoners?*
4. *Zijn Gedeputeerde Staten van plan als aandeelhouder van Vitens op te komen voor de burgers met een kleine beurs in hun provincie en iets te doen aan deze hoge administratiekosten en de regeling hieromtrent?*

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Hartelijk dank voor de vragen, zeg ik tegen mevrouw Mineur, die ik natuurlijk al van

verre zag aankomen. Kijkend naar de vragen kan ik de eerste vraag met nee beantwoorden, kan ik de tweede vraag met nee beantwoorden en kan ik de derde vraag met nee beantwoorden. De vierde vraag kan ik met ja beantwoorden. Ik heb inmiddels contact opgenomen met de directie van Vitens en ik heb besproken waaruit de € 18,50 feitelijk bestaat. Mij werd te verstaan gegeven dat het een kostendekkend bedrag is voor de te maken administratieve kosten. Ik heb daarbij ook het gevoel van de commissie aangegeven, geuit door mevrouw Mineur, dat dit een fors bedrag is en heb gevraagd of dat niet anders kan. Men heeft aangegeven dat men het tevens ziet als een instrument om mensen veel meer te bewegen richting het overzetten van zaken via internet, omdat dat ook voor Vitens veel minder administratieve lasten oplevert. Aan de andere kant gaf men aan dat als men die kosten niet in rekening zou brengen, deze verdisconteerd zouden moeten worden in de algehele waterprijs. Dat heb ik in de commissie ook duidelijk gemaakt. Ik heb dus Vitens op de hoogte gebracht van het feit dat dit naar voren is gekomen in de commissie. Net, één minuut nadat mevrouw Mineur uitgesproken was, kwam er een mail binnen. Ik wil die de Staten niet onthouden. Er is namelijk een beweging gaande ten aanzien van de vraag hoeveel huishoudens per jaar verhuizen. Dat zijn er ongeveer 300.000. 10,5% daarvan wordt via internet doorgegeven. Het streven is dat naar 30% te brengen in de loop van twee tot drie jaar. Daarop zet men nu dus in. Ik heb het in elk geval bij Vitens aangegeven en gevraagd of er kansen of mogelijkheden zijn om daar iets mee te doen. Het lijkt er echter op dat het de toekomst is, dat dit op deze manier voortgaat.

De VOORZITTER: Geeft het antwoord van de gedeputeerde aanleiding tot een aanvullende vraag?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij vinden het fijn dat de gedeputeerde gesproken heeft met Vitens, maar wij zijn hiermee uiteraard niet tevreden. Wij willen dan ook een motie indienen, waarin wij een uitspraak van Provinciale Staten vragen.

Motie M2 (SP): Vitens administratiekosten

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen

*op 23 mei 2011;
behandelend de administratiekosten bij
verhuizing, zoals geregeld door Vitens;*

*gehoord de beantwoording van de vragen van de SP
in deze statenvergadering;*

overwegende:

- dat de provincie, in casu GS, een belangrijke rol heeft als aandeelhouder van Vitens;*
- dat oudere mensen veelal niet beschikken over een internetverbinding of liever geen zaken via internet willen regelen;*
- dat mensen met een heel kleine beurs vaak niet beschikken over een internetverbinding;*
- dat een generieke vorm van (bijzondere) bijstand door gemeenten verboden is in de Wwb (Wet werk en bijstand);*
- dat gemeenten tevens fors gekort worden op hun voorzieningen voor uitvoer van (bijzondere) bijstand en minimabeleid door het huidige kabinet;*

constaterende:

- dat mensen hun verhuizing ook dienen door te geven aan Vitens;*
- dat hierbij de mogelijkheid bestaat om dit via internet te doen, maar ook middels brief of telefoon;*
- dat Vitens voor deze administratieve lasten een uitzonderlijk hoog bedrag (€ 18,50) in rekening brengt voor het administratief vastleggen van een verhuizing;*
- dat Vitens dit administratiebedrag weer kwijt scheldt als de klant via internet zelf deze administratieve lasten op zich neemt;*
- dat de gedeputeerde in de commissievergadering RGW aangaf dat individuele gemeenten de gedupeerde burgers maar financieel tegemoet dienen te komen voor die extra kosten van € 18,50;*
- de aanvraag voor deze financiële tegemoetkoming in extra kosten individueel moet worden aangevraagd en moet worden beoordeeld door de gemeente;*

hieruit constaterende:

dat vooral mensen met een kleine beurs / ouderen verplicht worden tot deze hoge administratiekosten, zonder een compensatie en zij bij alle rompslomp betreffende de verhuizing tevens een aanvraag dienen te doen voor bijzondere bijstand (met alle formulieren van dien);

*dragen het college op:
aan de gedeputeerde op te dragen, middels de
aandeelhoudersvergadering, dat Vitens deze
administratiekosten niet in rekening brengt als de
klant efficiënt (via telefoon, brief of internet) en tijdig
zijn verhuizing meldt aan Vitens.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onder-
tekend en maakt deel uit van de beraadslagingen.
De motie kan worden vermenigvuldigd en ver-
spreid. Is er nog een aanvullende vraag van de
zijde van de Staten?

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Bij ons is enige verwarring ontstaan over het ant-
woord van de gedeputeerde. Dat betreft de 10,5%
die hij voorlas uit de mail. Is het inderdaad zo dat
die 10,5% betrekking heeft op het aantal verhuis-
bewegingen dat per internet aangifte doet?

De VOORZITTER: Ik zie dat het antwoord bevesti-
gend is. Straks na de verkiezingen kan nog zowel
op de motie Biennale als deze motie gereageerd
worden. Dan geef ik het woord aan de fractie van
de SP over het snelheidsregime N402 en de eerste
stap naar privatisering van het wegennet.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik
begin met de privatisering van het wegennet.
Op 11 mei jongstleden liet de provincie Utrecht
juichend weten dat gedeputeerde Van Lunteren in
Montfoort het eerste huurcontract voor rotondes
heeft ondertekend. Bedrijven mogen nu reclame-
uitingen op een rotonde laten plaatsen in ruil voor
bermonderhoud. De bestuurlijke basis onder dit
beleid zou de wijziging van de Verordening Be-
scherming Natuur en Landschap zijn, vastgesteld
in de statenvergadering van 7 februari jongstleden.
Deze wijziging biedt het college door middel van
vrijstellingen, zie artikel 4i, de ruimte om tot een
dergelijke aanpak over te gaan.
De fractie van de SP ondergaat dit beleid als een
verrassingsaanval op het publieke domein. Welis-
waar is hier sprake van verhuur en betreft het nu
nog bermonderhoud, maar de toon is gezet.
De stap naar verkoop is in principe niet veel
groter meer. Immers, er is nu al sprake van
een publiekprivate samenwerking en door een

prestatiecontract houdt de provincie grip, kan
dan worden gesteld. Daarna komt het asfalt aan
de beurt, want waarom zou wat voor het berm-
onderhoud geldt, niet voor het asfalt gelden?
Alleen zullen dan grotere bedrijven deelnemen.
De weg naar privatisering van het wegennet staat
hiermee wagenwijd open. Vanwege deze ietwat
stiekeme bestuurlijke route is de principiële dis-
cussie in de Staten niet gevoerd en daarom stelt
de fractie van de SP de volgende vragen:

1. *Is het college van mening dat met de betreffende
huurcontracten een weg wordt ingeslagen die
uiteindelijk kan uitmonden in privatisering van
het wegennet?*
2. *Waarom heeft het toenmalige college op 7
februari jongstleden geen principiële discussie met
de Staten willen voeren over aard en omvang
van deze publiek-private samenwerking en de
verwachte toekomstige ontwikkelingen, waarbij
opgemerkt dient te worden dat de nu verant-
woordelijke gedeputeerde ook van dat college
deel uitmaakte?*
3. *Kan het college garanderen dat de nu gehan-
teerde huurconstructie tijdens de huidige zittings-
periode nooit zal worden omgezet in een verder-
gaande vorm van privatisering?
Afhankelijk van de beantwoording zal de fractie
van de SP hierover een motie indienen.*

Dan ga ik meteen door met de vragen over de
N402.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de heer Van
Lunteren eerst hierop reageert. Afhankelijk van de
tijd kunt u dan nog doorgaan met uw volgende
vragen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijn-
heer de Voorzitter! Daar waar het hele land zo'n
beetje blij is dat er een provinciebestuur is dat
kijkt naar de mogelijkheden om niet alleen maar
geld uit te geven, maar dat ook eens kijkt of er
creatievere manieren gevonden kunnen worden
om een en ander te betalen in plaats van belas-
tinggeld te vragen van Henk en Ingrid en alle
vrienden en vriendinnen die daaromheen hangen,
krijgen wij hier vragen van de SP of wij dat wel of
niet zouden moeten doen.
Voordat wij daarover begripsverwarring krijgen,
denk ik dat het goed is uit te leggen wat privatise-

ring inhoudt. Het betekent namelijk dat wij publiek eigendom in eigendom van private partijen brengen. Dat is absoluut niet aan de orde. Dan spreek je namelijk niet over een huurcontract, maar over een verkoopcontract of een koopovereenkomst. Het is dus absoluut niet de bedoeling van het college verder te gaan dan het aangaan van een (ver)huurovereenkomst. Wij hebben wel degelijk in commissieverband over dit soort opties van gedachten gewisseld. Daarvan is toen tegelijkertijd gezegd dat de Verordening Bescherming Natuur en Landschap een obstakel daarin vormde. Op basis daarvan is de verordening aangepast. Dat is een flinke aanpassing geweest.

Er is van alles en nog wat omheen gebeurd. Het is uitgebreid besproken, tot aan verkiezingsborden toe. Het is natuurlijk aan elke politieke partij datgene wat daarin zit en wat de partij niet bevalt, ter sprake te brengen.

Wij hebben er als college voor gekozen op deze wat creatieve manier dingen mogelijk te maken en op een andere manier aan onze middelen te komen. Wij houden de rotondes gewoon in eigendom en wij zijn daarmee in de gelegenheid allerlei voorwaarden daarbij te stellen. In de Verordening Bescherming Natuur en Landschap staan die voorwaarden overigens opgenomen; er staat zelfs expliciet aan welke afmetingen het bord moet voldoen. Dat staat op een redelijk gedetailleerd niveau beschreven. Wij zijn wat dat betreft steeds goed aangehaakt geweest.

Dit college heeft in het coalitieakkoord opgeschreven te zoeken naar creatieve manieren, waarop dingen georganiseerd kunnen worden. Dat betekent niet, althans dat lijkt mij niet verstandig, het provinciaal wegennet te gaan privatiseren. Dat ligt niet in onze ambitie. Het ligt misschien wel in onze ambitie te kijken of wij op andere manieren kosteneffectiever bezig kunnen zijn. Als de term "van publiek naar privaat" aan de orde is - dat is privatisering - dan kan ik zeggen dat dat niet aan de orde is. Dat is niet onze bedoeling.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een aanvullende vraag?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de gedeputeerde voor de beantwoording van mijn vragen. Ik had van de gedeputeerde eigenlijk verwacht dat hij zou zeggen: "Mijnheer

Meijer, u ziet ze vliegen, er is niets aan de hand en wij garanderen dat er geen enkele stap in deze richting, ook niet voorbereidend, wordt gezet." Die uitspraak heb ik gemist en dat is niet alleen omdat een dergelijke vocabulaire niet past bij een gedeputeerde van de statuur van de heer Van Lunteren, maar ook omdat ik vind dat in de uitdaging en de opmerking over creatieve manieren toch nog enige risico's besloten liggen. Creatief is natuurlijk alleszins aan te bevelen. Wij willen, in voorbereidende en in interpreterende zin, dat er op geen enkele manier beleid wordt ontwikkeld dat ooit kan worden aangegrepen om rotondes en alles wat erbij hoort, met als uiterste consequentie het wegennet, te privatiseren, ...

De VOORZITTER: U heeft de gelegenheid een korte aanvullende vraag te stellen. U dient een motie in?

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dien de volgende motie in.

Motie M3 (SP): reclame op rotondes

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 23 mei 2011;

constaterende:

- *dat de provincie Utrecht op 11 mei 2011 een huurcontract heeft afgesloten met een publieke onderneming, waardoor deze onderneming reclameuitingen rondom een rotonde kan (laten) plaatsen in ruil voor bermonderhoud;*
- *dat dit huurcontract als bestuurlijke basis een wijziging van de Verordening Bescherming Natuur en Landschap van 7 februari j.l. kent en dat de principiële discussie over aard, omvang en toekomstperspectief van deze beleidswijziging nooit in de Staten is gevoerd.*

overwegende:

- *dat privatisering van het wegennet, met inbegrip van bermen, bruggen, viaducten, tunnels en rotondes, een maatschappelijk ongewenste ontwikkeling is, die met kracht dient te worden tegengegaan;*
- *dat de verantwoordelijk gedeputeerde in onvoldoende mate kan garanderen dat een hierboven omschreven ontwikkeling niet zal plaatshebben;*

*dragen het college op:
het rotondebeleid, op basis waarvan op 11 mei jl. de provincie Utrecht met een private onderneming een huurcontract heeft afgesloten dat deze onderneming het recht geeft reclame-uitingen rondom een rotonde te (laten) plaatsen in ruil voor bermonderhoud, met onmiddellijke ingang te beeindigen.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderkend en maakt deel uit van de beraadslagingen. De motie kan worden vermenigvuldigd en verspreid. Het is 14.45 uur. Wij gaan later na de stemmingen verder met de afhandeling van dit onderwerp.

Ik meld dat wij na 15.00 uur het stembureau gaan benoemen. De leden zijn bekend. Daarna zal de bus die hier staat, worden omgedraaid om te laten zien dat deze leeg is. Vervolgens gaan wij stemmen. Ik verzoek de collegeleden plaats te maken voor het stembureau. Ik roep u twee aan twee op om te gaan stemmen. Vervolgens wordt er geturfd hoeveel stembiljetten er in de bus gaan. Dat wordt met elkaar gedeeld. Daarna wordt de bus geopend en wordt er geteld of er inderdaad 46 plus 1 volmacht in zitten. Zitten er meer biljetten in, dan is de stemming ongeldig en gaan wij opnieuw stemmen. Dat zal echter niet gebeuren, neem ik aan. Vervolgens gaan wij de uitslag bekend maken. De leden van het stembureau houden dat allemaal bij. Daarna komen wij tot het procesverbaal. Dat wordt hier getekend. Tot die tijd wordt u geacht op uw plaatsen te blijven zitten. Dat schrijft het protocol voor. Het is een openbare vergadering, waarin wij allemaal onze plaatsen blijven innemen totdat het procesverbaal getekend is. Daarna zal ik schorsen en wordt alles vastgelegd in de officiële ambtelijke verbaalen en wordt nog eens gecontroleerd of wij dezelfde uitkomst hebben.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 14.47 uur tot 15.00 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Wij gaan dadelijk stemmen. Ik vraag twee sterke mannen te laten zien dat de bus echt leeg is.

(De bodes tonen de Statenleden de lege stembus.)

Daarmee is het bewijs geleverd en wordt de bus weer vergrendeld.

Ik heb twee turflijsten uitgereikt: één aan de griffier en één aan een van de leden van het stembureau. Zij zullen controleren hoeveel stembiljetten in de bus gaan. Ik constateer dat 46 leden van de Staten 47 stemmen gaan uitbrengen. Mevrouw Blom heeft inmiddels plaatsgenomen, maar zij doet niet mee aan de stemming.

Ik roep u met twee tegelijk op om uw stembiljet te gaan invullen. Ik raad u aan dat zorgvuldig te doen. Maakt u het cirkeltje met het rode potlood mooi rond rood; niet buiten het cirkeltje, geen kruis er doorheen zetten, niet schrijven "Zet 'm op" of dergelijke termen. Dan is uw biljet ongeldig. Wenst u blanco te stemmen, dan doet u niets; dan vouwt u het biljet alleen op. Als u het biljet openvouwt, ziet u dertien lijsten, maar er staan geen namen bij nummer 10. Lijst 10 doet niet mee in de provincie Utrecht.

*Dan gaan wij over tot de stemming. Ik roep op:
mevrouw Alsem en de heer Balemans
de heer Barneveld Binkhuysen en de heer Bekkers
mevrouw Boelhouwer en de heer Boerkamp
mevrouw Broere en de heer Buiting
de heer Dercksen en mevrouw Dik
mevrouw Doornenbal en de heer Driehuijs
de heer Essousi en de heer Fastl
mevrouw Van de Gein en de heer Graaff
de heer Van Hal Scheffer en de heer Hoefnagels
mevrouw Hoek en de heer Ijssennagger
de heer Joustra en de heer Kilic
de heer Kocken en de heer Konings
de heer G.A. de Kruif en de heer C. de Kruijff
de heer Lutfula en mevrouw Maasdam
de heer Meijer en mevrouw Mineur
de heer Nugteren en de heer Peters
mevrouw Raven en de heer Schaddelee
de heer Scherer en mevrouw Smit
de heer Van der Steeg en de heer Thonon
de heer Tuijnman en mevrouw Versteeg
mevrouw Van Viegen en mevrouw Vlam
de heer De Vries en de heer Weierink
de heer Van Wikselaar en de heer El Yassini*

De VOORZITTER: Dan hebben wij hiermee de stemming verricht. Mag ik de griffier vragen hoeveel stemmen hij geturfd heeft? Dat zijn er 47. Ook van die kant hoor ik dat het er 47 zijn. Zelf heb ik er ook 47. Dan gaan wij kijken of dat aantal ook in de bus zit. Ik vraag de bus te ledigen.

Ik constateer dat er 47 biljetten uit de stembus komen. Tot zover gaat alles goed. Dan gaan wij nu de lijsten openen en de namen en de partijen bekend maken. Vervolgens geef ik de lijst door aan de heer Balemans, die controleert of ik dat correct gedaan heb. De stemlijsten worden door de twee overige leden van het stembureau ingevuld.

De volgende stemmen zijn uitgebracht:

Op de VVD, de heer Hermans.
Op de PVV, de heer De Graaf
Op de SP, de heer Kox
Op de SP, de heer Kox
Op de VVD, de heer Hermans.
Op D66, de heer Van Boxtel
Op de PvdA, de heer Putters
Op de VVD, de heer Hermans
Op de ChristenUnie, de heer Kuiper
Op de PVV, de heer De Graaf
Op D66, de heer Van Boxtel
Op het CDA, de heer Brinkman
Op de SP, de heer Kox
Op het CDA, de heer Brinkman
Op 50PLUS, de heer Nagel
Op GroenLinks, de heer Thissen
Op de SP, de heer Kox
Op de VVD, de heer Hermans
Op GroenLinks, de heer Thissen
Op GroenLinks, de heer Thissen
Op de VVD, de heer Hermans
Op de PvdA, de heer Postema
Op de PVV, de heer De Graaf
Op het CDA, de heer Brinkman
Op het CDA, de heer Brinkman
Op de PvdA, de heer Postema
Op het CDA, de heer Brinkman
Op de ChristenUnie, de heer Kuiper
Op de PVV, de heer De Graaf
Op het CDA, de heer Brinkman
Op de PVV, de heer De Graaf
Op de VVD, de heer Hermans
Op GroenLinks, de heer Thissen
Op de PvdA, de heer Putters
Op D66, de heer Van Boxtel

Op de SP, de heer Kox
Op het CDA, de heer Brinkman
Op D66, de heer Van Boxtel
Op de VVD, de heer Hermans
Op de VVD, de heer Hermans
Op de PvdA, mevrouw Barth
Op de SGP, de heer Schalk
Op D66, de heer Van Boxtel
Op de PvdA, mevrouw Barth
Op de VVD, de heer Hermans
Op de VVD, de heer Hermans
Op de PvdA, mevrouw Barth

Daarmee heb ik de formulieren voorgelezen.

Ik constateer dat wij beiden 47 stemmen hebben geteld. Dan gaan wij het procesverbaal opmaken. Ik verzoek u daarvoor nog even te blijven zitten.

Er zijn 47 stemmen uitgebracht, nul blanco en nul ongeldig.

Op het CDA zijn zeven stemmen uitgebracht, alle op de heer Brinkman.

Op de VVD zijn tien stemmen uitgebracht, alle op de heer Hermans.

Op de PvdA zijn zeven stemmen uitgebracht; drie stemmen op mevrouw Barth, twee stemmen op de heer Putters en twee stemmen op de heer Postema.

Op de SP zijn vijf stemmen uitgebracht, alle op de heer Kox.

Op de ChristenUnie zijn twee stemmen uitgebracht, alle op de heer Kuiper.

Op GroenLinks zijn vier stemmen uitgebracht, alle op de heer Thissen.

Op de SGP is één stem uitgebracht op de heer Schalk.

Op de PvdD zijn nul stemmen uitgebracht.

Op D66 zijn vijf stemmen uitgebracht, alle op de heer Van Boxtel.

Op de PVV zijn vijf stemmen uitgebracht, alle op de heer De Graaf.

Op Lijst 12 zijn nul stemmen uitgebracht.

Op 50PLUS is één stem uitgebracht op de heer Nagel.

Het procesverbaal is getekend door de leden van het stembureau. Ik schors de vergadering. Vervolgens worden de bescheiden opgemaakt, zodat deze zo gauw mogelijk verzonden kunnen worden.

Schorsing van 15.46 uur tot 16.12 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik dank de leden van het stembureau voor de bezeten diensten.

Vragenhalfuurtje (vervolg)

De VOORZITTER: De heer Meijer van de SP heeft vragen gesteld over privatisering van het wegennet. Gedeputeerde Van Lunteren heeft daarop gereageerd en de heer Meijer heeft vervolgens daar weer op gereageerd. De vraag die daarna geklonken zou hebben, was: zijn er nog aanvullende vragen van de zijde van de Staten?

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Wat mij bezighoudt, is of onderzocht is wat de consequenties voor de verkeersveiligheid zijn van het plaatsen van reclameuitingen op of rond een rotonde. Ik kan mij voorstellen dat als daar een bevallige jongedame in lingerie op een heel groot bord neergezet wordt, er wel eens mannen kunnen zijn die hun blik niet meer op de weg richten, maar op het bord.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat betreft die mooie dames op borden, zoals je die op sommige plekken wel eens tegenkomt: liever niet op de rotondes. Wij toetsen dit op basis van de verkeersveiligheid. Het lijkt mij inderdaad niet goed dat wij een groot billboard met schaars geklede dames laten neerzetten. Dat zou overigens in strijd zijn met de Verordening Bescherming Natuur en Landschap, want dat zou dan waarschijnlijk een reclame-uiting zijn. Het is dus niet de bedoeling dat er uitgebreide reclame-uitingen komen.

De VOORZITTER: Wilt u ook een advies geven over de motie?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ontraad de motie ten zeerste vanwege het beleid dat wij inzetten. Het volgende wil ik nog een keer heel duidelijk zeggen, want kennelijk is dat niet goed overgekomen: het overdragen van rotondes is niet aan de orde en in zoverre is er geen sprake van privatisering. Dat ben ik ook absoluut niet voornemens met de wegen.

Privatisering is dus niet aan de orde. De motie suggereert iets wat er niet aan de hand is. Ik denk dat wij juist hier met elkaar de creativiteit moeten opbrengen om zo min mogelijk geld aan zaken uit te geven. Als dat op een andere manier kan worden opgepakt - in dit geval door de markt en het 'weggeven' van bescheiden reclameuitingen - dan denk ik dat dit een goede manier is waarop wij hier omgaan met belastinggeld.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een punt van orde. Omdat de vragen te laat zijn ingediend, was ik in de veronderstelling dat deze niet zouden worden behandeld.

De VOORZITTER: Dat punt zijn wij allang voorbij.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan is dat heel snel voorbij gegaan. De fractie van D66 heeft er moeite mee dat wij zolang met het vragenhalfuurtje bezig zijn.

De VOORZITTER: Dat ben ik helemaal met u eens, vandaar dat ik er alles aan doe het heel snel af te ronden.

Meneer Meijer, u heeft het woord.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Op 1 maart jongstleden besloten Gedeputeerde Staten het snelheidsregime van de N402 niet te wijzigen van 80 km/u in 60km/u. Dat verzoek is ingediend door de gemeente Stichtse Vecht en haar voorlopers Maarssen, Breukelen en Loenen. Over dit besluit is met de nieuwe gemeente Stichtse Vecht na 1 januari 2011 geen enkel bestuurlijk vooroverleg geweest. Weliswaar heeft gedeputeerde Van Lunteren in een memorandum op 29 april jongstleden aan de fractie van 50PLUS laten weten dat het wisselende snelheidsregime tussen Loenen en Maarssen om redenen van verkeersveiligheid gehandhaafd blijft, maar van een vergelijk met de gemeente Stichte Vecht is tot op heden geen sprake.

Gedeputeerde Staten wil de N402 duurzaam veilig inrichten met de normering van een 80 km/u-weg. Deze keus heeft een aantal ingrijpende gevolgen voor de gemeente Stichtse Vecht. Zo moet de weg tussen de toekomstige aansluiting van de randweg Loenen en de N201 worden verbreed, de tussenbermen minimaal drie meter worden en

de fietspaden minimaal drie en een halve meter. Deze herinrichting tast de omgeving flink aan. Zo zullen bijvoorbeeld alle bomen gekapt moeten worden. De gemeente Stichtse Vecht zet in op een duurzaam veilige inrichting van de N402 als 60 km/u-weg.

Gedeputeerde Staten hechten erg aan de 6500 motorvoertuigen per etmaal. Dat heeft een negatief effect op het overleg. De vragen van de fractie van de SP aan de gedeputeerde zijn:

1. *Bent u voornemens de verkeersintensiteit van 6500 motorvoertuigen per etmaal blijvend als blokkade voor bestuurlijk overleg met de gemeente Stichtse Vecht te hanteren, opdat tot in lengte van jaren een vergelijk met deze gemeente inzake de N402 achterwege blijft?*
2. *Deelt u de opvatting van de SP-fractie dat inzake de afwaardering van de N402, de opvattingen van de gemeente Stichtse Vecht nadrukkelijk een rol dienen te spelen in dit besluitvormingsproces, omdat deze gemeentelijke overheid dichter bij de burgers staat en de gevolgen van dit soort beslissingen veel meer ondergaat dan de provinciale?*

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben hierover reeds uitgebreid gediscussieerd in de commissie. Ik zal dus herhalen wat ik in de commissie heb gemeld. Wat betreft die 6500 motorvoertuigen: dat is het beleid dat wij hier met elkaar hebben vastgesteld. Daar gaan wij overigens ruimschoots overheen. Dat betekent dat in het kader van ons eisenbeleid, in het kader van duurzaam veilig, de weg op deze manier ingericht moet worden. Wij stellen voor dat te handhaven, want dat zijn de kaders die de Staten mij meegeven en daarbinnen beweeg ik mij. Ik heb naar de betreffende gemeente zoveel mogelijk geluisterd en gesproken over de vraag wat wij kunnen doen. Wij hebben afgesproken monitoring te gaan toepassen, vanwege het feit dat juist de verbreding van de A2 uiteindelijk een deel van het verkeer zou moeten wegnemen. Ik heb de afspraak met de gemeente gemaakt dat op het moment wij onder die norm komen, wij de bereidheid hebben over een afwaardering van die weg te gaan spreken. Dat is precies conform hetgeen de Staten mij hebben opgedragen. Ik ben dus niet voornemens daar anders in te gaan zitten. Ik denk dat ik tegemoet kom aan het feit dat ik met de gemeente wel degelijk in goed overleg ben, om te

kijken hoe wij dit op een zo juist mogelijke manier met elkaar kunnen vormgeven.

Volgens mij heb ik de vragen van de fractie van de SP hiermee afdoende beantwoord.

De VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mevrouw Pennarts om een oordeel te geven over motie M1.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ontraad deze motie. Ik heb al een toelichting gegeven op de opzet van het project. In het dictum van de motie staat dat het project niet behoort tot de provinciale kerntaken. Het project is conform het coalitieakkoord, waarin wij ons uitspreken steun te geven aan de ambitie voor Utrecht Culturele Hoofdstad. Dat is een ambitie die met name hier lokaal wordt vormgegeven via de Vrede van Utrecht, maar ook door internationale profilering.

Wat betreft de andere kerntaak economisch beleid: deze actie sluit ook aan op de verdere profilering van de provincie Utrecht als een economisch hoogwaardige regio en om ruimte te geven voor de gaming industrie.

De VOORZITTER: Dan ronden wij het vragenhalfuurtje hiermee af.

Ik wil nog een keer melden dat u tot negen uur vragen kunt indienen. De volgende keer zullen wij deze coulance niet meer geven.

Vaststellen van de notulen en de besluitenlijst van 18 april 2011

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag wat opmerken over de besluitenlijst. Ik heb daarover al contact opgenomen met de griffie. De vorige keer heeft zich bij de stemming over motie 10 een van de Statenleden onthouden van stemming. Ik vind dat niet terug in de besluitenlijst. Ik begrijp dat daarover gesproken is en dat dit een bewuste keuze is. Ik zie het wel keurig netjes vermeld in het verslag. Dan is het toch jammer, want de besluitenlijst geeft weer hoe er besloten is en er staat wie voor en wie tegen is en zelfs de stemverklaringen staan er keurig in. Dan lijkt mij dat iemand die zich onthoudt van stemming, daarin ook vermeld zou moeten worden.

De VOORZITTER: Uw punt is duidelijk. Wij zullen er de volgende keer melding van maken.

De heer DE VRIES (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Kan dat nog in deze besluitenlijst aangepast worden?

De VOORZITTER: Het is opgenomen in dit verslag en daarmee staat het nog een keer vermeld. Er is dus twee keer aandacht voor. Het is echter volkomen terecht. Uw punt is duidelijk. De volgende keer zullen wij er aandacht aan schenken. Dat komt nu in de notulen van vandaag te staan.

Zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de notulen en de besluitenlijst van 18 april 2011 ongewijzigd vast.

Statenvoorstel benoeming PS- en commissieleden in in- en externe gremia III.

De VOORZITTER: Kunnen wij de benoeming bij acclamatie afdoen? Ja, ik hoor applaus.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming benoemen Provinciale Staten bij acclamatie de voorgestelde PS- en commissieleden in de in- en externe gremia.

(Applaus)

Statenvoorstel Jaarrekening 2010.

De heer BUITING (wnd. voorzitter subcommissie voor de jaarrekening): Mijnheer de Voorzitter! Ik richt het woord tot u in mijn hoedanigheid van waarnemend voorzitter van de subcommissie voor de jaarrekening. Zoals gebruikelijk heeft de subcommissie de jaarrekening bestudeerd. Wij hebben eerst een schriftelijke ronde gehad met bevredigende antwoorden. Daarna is in bijzijn van de accountant, de gedeputeerde en de ambtelijke staf uitgebreid een aantal dingen doorgesproken. In enkele zinnen een terugblik op waar wij vandaan komen. Een aantal jaren geleden, in de vorige statenperiode, troffen wij nog een buitengewoon uitvoerige jaarrekening met vele indicatoren en een erg onoverzichtelijke planning- en controlcyclus aan. De afgelopen jaren hebben de Staten systematisch, in samenwerking met de

gedeputeerde, de accountant en de ambtelijke staf, bijgedragen aan een verbetering van de leesbaarheid van de jaarrekening en daarmee ook van de bestuurbaarheid van de provincie. Wij constateerden als subcommissie dat ook dit jaar weer de leesbaarheid verbeterd is; het inzicht is helderder geworden. Wat dat betreft mogen wij onszelf en ook alle anderen die hieraan gewerkt hebben, complimenteren met die verbetering. Wij willen nog wel aandacht vragen dat proces verder vorm te geven in de komende periode en het niet nu te stoppen. In de aanbevelingen van de subcommissie is daarover een aantal gedachten meegeven aan de gedeputeerde, met name op het gebied van een verdere evaluatie van de indicatoren. Wij hebben op het punt van de indicatoren en op het punt van de mijlpalen de gedachte dat wij al een grote slag hebben gemaakt, maar dat een verdere aanscherping nog nodig is.

Er is van gedachten gewisseld met de accountant. Daarbij is een aantal aandachtspunten gegeven. Wij willen vooral de aandacht van de Staten vragen voor de ICT, waar een aantal zaken niet volgens de laatste standaarden geevalueerd is. Ik wil niet zeggen dat het niet op orde is, maar er is tegenwoordig een aantal hardere richtlijnen van kracht rond ICT-beveiliging et cetera. Wij vragen er aandacht voor op dat punt volgens de huidige inzichten de provincie gecertificeerd te krijgen. Voorts is er aandacht gevraagd voor het complexe project Hart van de Heuvelrug. Dat heeft vooral te maken met de afstemming tussen de provinciale uitgaven, de diverse gemeenten en de rode en groene dekkingen.

Er is een nogal substantieel vraagstuk gerezen rond de 'verlofreserves', zo zouden wij het kunnen noemen. Er is blijkbaar een mogelijkheid dat zich een vrij groot verlofstuwmeer ophoopt. Wij hebben de gedeputeerde gevraagd daarin een aantal dingen wat aan te scherpen. Dat zal naar verluidt in gang worden gezet.

De subcommissie adviseert de Staten de jaarrekening vast te stellen en de aanbevelingen van de accountant te volgen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil een paar korte opmerkingen maken, die deels in het verlengde liggen van wat net al is

gezegd. Ik wil graag herhalen wat ik in de commissie ook al aangegeven heb, namelijk dat wij heel veel waardering hebben voor het document dat nu voorligt. Het helpt natuurlijk een beetje dat er een positief resultaat is, maar los daarvan hebben wij er heel veel waardering voor. Het is goed leesbaar, het heeft een heldere eenduidige opbouw en ik denk dat het goed inzicht geeft in wat zich het afgelopen jaar heeft afgespeeld. Als je dan bedenkt wat voor gigantische klus het elk jaar weer is, ook dit jaar was het dat weer, dan passen daarbij heel nadrukkelijk de complimenten.

Wij willen nog een tweetal opmerkingen maken. In de eerste plaats betreft dat de gebruikte indicatoren, waarmee uiteraard getoetst wordt of het beleid dat wij gevoerd hebben, effectief is geweest. Wij zijn het ermee eens dat het aantal indicatoren teruggebracht wordt naar zo'n dertigtal, maar dat hebben wij zo bedoeld dat er een dertigtal heldere indicatoren zou komen die goed getoetst zouden worden. Als ik bijvoorbeeld de indicator Bundeling van verstedelijking noem - dat zit in het programma Ruimtelijke Ordening - dan is dat niet echt helder qua formulering en het is bovendien niet gemeten. Dus in die sfeer kan er nog wat verbeterd worden. Dat is ook toegezegd: er zal het komende jaar gekeken worden naar de indicatoren en er zullen er enkele aangepast dan wel vervangen worden. Daarmee stemmen wij in. Wij denken dat dit een goede stap is in de richting van het nog beter kunnen toetsen van datgene wat wij als beleid neergezet hebben.

Een tweede opmerking betreft de bestemming van het resultaat. Ongeveer de helft van het behaalde resultaat gaat naar de reserve bedrijfsvoering. Dat is keurig conform bestaande afspraken. Het heeft desondanks echter ook iets merkwaardigs als je ambitie van het college op het gebied van de personeelsreductie daarnaast legt. Ik denk dan: dat matcht niet helemaal. Door de verantwoordelijke gedeputeerde is aangegeven dat hij in de loop van dit jaar zal terugkomen met een integrale notitie over het personeelsbeleid.

Dat lijkt mij een uitstekende aanpak en daarmee kunnen wij akkoord gaan.

Ik eindig met nog even terug te komen op datgene waarmee ik begonnen ben, namelijk dat wij heel veel waardering en complimenten hebben voor dit document.

De VOORZITTER: Dit verleidt een oud-gedeputeerde tot een glimlach, zie ik.

Mevrouw SMIT (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan heel kort zijn. De jaarrekening is uitgebreid behandeld in de commissie BEM en in de subcommissie voor de jaarrekening. Dat is voor ons eigenlijk voldoende in de beantwoording geweest. Wij willen ons natuurlijk aansluiten bij het advies van de subcommissie, maar bovendien wil ik, net als de heer Buiting en de heer De Kruijf, stilstaan bij het punt van waar wij gekomen zijn in de rapportages van de jaarrekening en waar wij nu inmiddels staan. Er is ontzettend veel werk verricht. Een compliment aan de gedeputeerde, de gedeputeerde tot 18 april jongstleden, is nog steeds op z'n plaats.

Wij zijn ook zeer content met het verhaal van de uitgebreide paragraaf van het grondbeleid. Wij hebben daarop diverse keren aangedrongen. Wij zijn dus blij dat dit er nu zo compleet in staat. Ik kan afsluiten met de woorden dat de fractie van de VVD zich kan vinden in het besluit, inclusief alle elf punten.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! De jaarrekening bevat de vastlegging van de wijze waarop het vorige college in 2010 is omgegaan met de middelen van de inwoners van de provincie Utrecht en de consequenties hiervan in de zin van al of niet bereikte resultaten en de gevolgen voor de algemene reserve en de bestemmingsreserves.

De PVV had in 2010 nog geen zitting in Provinciale Staten en dat maakt dat voor ons het terugkijken vooral zin heeft als er lessen kunnen worden getrokken voor de toekomst. Dus, wat is goed gegaan en wat moet beter?

Wat is goed gegaan? Hierover ben ik kort, want het is hier kennelijk het gebruik om erg tevreden te zijn over de bereikte of vermeend-bereikte resultaten; zie het van zelfgenoegzaamheid ronkende overdrachtsdocument en het coalitieakkoord daarover. Het is voor de betrokkenen in 2010 alleen erg jammer dat het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft vastgesteld dat de provincie Utrecht in dat jaar de laagste economische groei heeft gerealiseerd van alle provincies in Nederland; samen met de provincie Friesland, dat wel. Wat moet beter? De koninklijke weg volgens de

accountant is bekend: eerst de gestelde doelen in of op basis van het coalitieakkoord, vervolgens het programma c.q. de kadernota, het beoogde weerstandsvermogen en risico's en tot slot de verbonden partijen en bedrijfsvoering.

De eerste begroting van het college zal voor de PVV cruciaal zijn. Deze dient wat de PVV betreft de startnotitie te bevatten voor 2011 - zie ook onze motie in de Statenvergadering van 18 april jl. - waarin het college zo concreet en SMART (Specifiek Meetbaar Acceptabel Realistisch Tijdgebonden) mogelijk aangeeft hoe bereikt gaat worden dat de focus op de kerntaken, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het provinciaal bestuur zal verbeteren, inclusief indicatoren en mijlpalen. Eerst dan kunnen Provinciale Staten hun controlerende taak goed uitvoeren. Het beschikbare geld is wat de PVV betreft, voor de mensen die nu in de provincie Utrecht wonen. Daarnaast dient voorzien te worden in voldoende algemene en bestemmingsreserves in het kader van behoorlijk bestuur en goed rentmeesterschap. In deze programma-begroting wil de PVV natuurlijk geen geldsmijterij zien noch linkse hobby's, alleen de kerntaken. Dus: niet meer reserves dan nodig. De huidige ratio van 4.03 is vier keer te hoog. Het college kan dus interen door gepland meer uit te geven dan er binnenkomt, zonder de belastingen te verhogen. Deze reserves worden ingesteld bij de besluitvorming rond de begroting, voorjaarsnota, najaarsnota en kunnen volgens de accountant beter worden onderbouwd. Wij zullen het college daarop, naast de omvang, strikt volgen.

Bovenal wil de fractie van de PVV een overzicht van de subsidie-uitgaven als vaste bijlage. Met andere woorden: zij wil bij de volgende jaarrekening de invoering van een openbaar subsidieregister zien. Dit om het schijnbare gemak waarmee het geld van de inwoners door het college wordt uitgegeven - zie de Biennale - zoveel mogelijk te beteugelen. Daarbij hoort dat de subsidieontvangers scherp gecontroleerd kunnen worden op de mate waarin zij deze gelden doelmatig, doeltreffend en rechtmatig hebben besteed. Ook hier geldt natuurlijk: niet goed, geld terug. Tot slot roept de fractie van de PVV het college op de aanbevelingen van de subcommissie voor de jaarrekening over te nemen; die ik hier

niet zal herhalen.

Conclusie: het gaat helemaal niet zo goed in onze provincie als het lijkt. Het kan in elk geval makkelijk beter. Het college kan rekenen op de niet-aflatende steun van de PVV bij het realiseren van doelstellingen binnen de kerntaken waar de Utrechtse Henk en Ingrid wat aan hebben.

Mevrouw MINEUR (SP): Beminde gelovigen!. Ja, ik weet wel dat wij in dit huis via de voorzitter spreken, maar ik wil toch graag benoemen dat het best lastig is te argumenteren tegen een college dat in zijn geheel gelooft in een geloofsartikel dat in feite nergens anders op gebaseerd is dan een vrome wens, namelijk de wens dat iedereen wel voor zich zelf kan zorgen. Die wens heb ik ook en ik denk inderdaad dat iedereen het liefste voor zich zelf wil kunnen zorgen, maar met dit college wordt dat een dogma; het dogma van de eigen verantwoordelijkheid. Zo wordt het de verantwoordelijkheid van mensen met autisme, een visuele handicap of een dwarslaesie zelf een baan te vinden: als wij ze maar voldoende prikkelen door hun uitkering te verlagen, dan gaan ze die verantwoordelijkheid wel nemen. Het wordt de verantwoordelijkheid van mensen die een gezin willen stichten om de loterij te winnen. Dat is onderhand namelijk wat je moet doen om in deze provincie nog een huis te kunnen betalen. Lukt dat niet? Jammer. Eigen verantwoordelijkheid. Het wordt de eigen verantwoordelijkheid van de reeën en de dassen, die zijn uitgekeken op hun broertjes en zusjes, neefjes en nichtjes, om zelf de snelweg over te steken en dwars door de achtertuinen op zoek te gaan naar vers bloed.

Een ander dogma, letterlijk overgenomen uit het coalitieakkoord, luidt als volgt: "Bij al ons handelen betrekken wij de effecten op de regionale economie." Een mooie leuze, vindt u niet? Wij kijken niet naar de effecten op alles wat leeft, nee, wij beperken ons gewoon tot de regionale economie. De rest komt er met die eigen verantwoordelijkheid wel uit. Droomt u maar lekker verder.

De SP is altijd erg voor de scheiding tussen kerk en staat. Wij willen graag met beide benen op de grond blijven staan en uitgaan van feiten en reële cijfers. Wij zien enerzijds levensgrote bezuinigingen opdoemen en anderzijds zien wij dat wij als

provincie een enorme hoop geld achter de hand houden voor 'je weet maar nooit'. Voor elke euro aan risico die deze provincie loopt, hebben wij vier euro reserve staan. Dat is nergens voor nodig. Wettelijk moeten wij één euro reserve hebben voor elke euro risico. Wij zijn ook best wel bereid om twee euro achter de hand te houden. Dan doen wij het nog keurig netjes. Door onze reserve naar een normaal niveau terug te brengen en zo ons weerstandsvermogen terug te brengen van ruim vier naar twee, kunnen wij de komende vijf jaar het weerstandsvermogen van onze inwoners ondersteunen.

De fractie van de SP stelt voor € 60.000.000 van de reserves in te zetten om onze provincie duurzaam en sociaal in te richten. Wij denken daarbij aan een structurele bijdrage aan de EHS (Ecologische Hoofdstructuur) binnen de provincie, aan investeringen in energiebesparing en duurzaamheid in de sociale-huursector, aan de bouw van voldoende betaalbare huur- en koopwoningen en aan het financieel op peil brengen van de overdracht van de jeugdzorg naar de gemeenten, aan het gratis toegankelijk houden van de recreatieterreinen, zoals het Doornse Gat en het Henschotermeer, en het op peil houden en brengen van het openbaar vervoer en het vervoer van mensen met een beperking. Ik heb daartoe een motie achter de hand. Dat is reëel in deze tijd van zware bezuinigingen. Ik hoor daarom graag van het college waarom het ervoor kiest het slot op de kast te houden en geen geld vrij te maken voor zaken waaraan de mensen wel behoefte hebben.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wat eigenlijk een verantwoordingsdebat zou moeten zijn, blijkt in deze provincie meer een beschouwing op de jaarrekening. Dit is het derde jaar dat de beschouwing van de jaarrekening voor mijn rekening komt. Ik zie drie overeenkomsten. Elk jaar zeggen wij terecht dat de jaarrekening weer verbeterd is en daarmee leesbaarder is geworden. Voldoet de jaarrekening aan de wettelijke verplichtingen, dan keurt de accountant met de aanbevelingen, die doorgaans overgenomen worden, de jaarrekening goed. Elk van deze jaren waren de indicatoren in kwantitatief en kwalitatief opzicht een punt van discussie. Waren in 2009 de indicatoren - ik meen zo'n 280 - van de jaarrekening 2008 een terecht punt van discussie,

omdat de meetbaarheid ter discussie stond, in 2010 en ook nu staan er circa 30 indicatoren ter discussie.

De fractie van D66 constateert ook nu, voor de derde keer op rij, dat het toch eigenlijk wonderlijk is dat het belangrijkste onderdeel van de product- en controlcyclus, de jaarrekening, relatief weinig aandacht krijgt, met name in deze Statenvergadering. Het roept geen verantwoordingsdebat op. Het maken van plannen ter verwerking in of bijstelling van de begroting en het focussen op bananenschillen in de uitvoering is blijkbaar spannender dan onszelf af te rekenen op wat er daadwerkelijk van al die plannen terecht is gekomen en wat de effecten zijn van het beleid. Is dat echter niet waar de burger belang bij heeft? Is dat niet waar het eigenlijk om draait en waarom voor ons als Provinciale Staten die jaarrekening juist zo belangrijk is? Die geeft ons immers aan of Gedeputeerde Staten binnen de kaders die Provinciale Staten hebben gesteld, bereikt hebben wat zij hadden moeten bereiken. Het een is volgens de fractie van D66 niet los te zien van het ander. Voor een echt verantwoordingsdebat zijn meetbare prestatie-indicatoren en helder beschrijvende teksten van belang om de voortgang op de doelstellingen van de beleidsprogramma's te laten zien, zodat niet alleen voor financieel specialisten de jaarrekening hanteerbaar is als een controle-instrument, maar ook voor de beleidsportefeuillehouders het geen verantwoordingspuzzel maar een verantwoordingsdocument is.

Over de indicatoren, zowel de output als outcome, is voldoende gezegd: zowel er kwantitatief als kwalitatief opnieuw naar kijken bij het vaststellen van het nieuwe kader. De fractie van D66 zou graag zien dat ook in de teksten bij de programmaonderdelen en de projecten een vierde W wordt opgenomen: wat is niet of onvoldoende bereikt en waarom niet? Dat zou de balans tussen wat wel en wat niet goed is gegaan, en daarmee de transparantie, ten goede komen.

Waarom zou je zo'n vierde W niet willen noemen? Het is juist die vierde W, waarvan kan worden geleerd en waaruit inzicht voortvloeit wat wij juist niet meer of anders moeten doen. Het is mooi dat de nieuwe gedeputeerde Financien aan Provinciale Staten, ofwel de subcommissie als afvaardiging van Provinciale Staten, in de commissie heeft aan-

gegeven van gedachten te willen wisselen over de inhoud en de samenstelling van de jaarrekening in het bijzonder en van de overige planning- en controlproducten in z'n algemeenheid. Wij zouden graag zien dat ook dit dan opnieuw ter sprake komt.

De fractie van D66 gaat akkoord met het statenvoorstel. Wij volgen uiteraard het advies van de subcommissie van de jaarrekening.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dromen, durven, doen: dat is de essentie van de financiële jaarcyclus. Welke dromen wilden wij met de begroting verwezenlijken? Welke begrotingswijzigingen durfde het college voor te stellen? En nu: wat is er concreet gedaan? De provincie is echter geen onderneming die met eigen geld werkt. Er is een eindsaldo van € 7.500.000, maar dat saldo is geen winst. Een goed en helder leesbaar jaarverslag is nodig om inzicht te geven aan onze inwoners en in de achterliggende jaren zijn op dat punt forse stappen gemaakt om de jaarrekening toegankelijker te maken. Het is nodig op dat punt scherp te blijven en het is goed dat in de subcommissie is afgesproken dat daarin het komend najaar opnieuw een slag wordt gemaakt. Er is een advies verschenen over deze jaarrekening van de subcommissie voor onderzoek van de jaarrekening en de aanbevelingen daaruit wil de fractie van de ChristenUnie van harte onderstrepen.

De fractie van de ChristenUnie wil bij dit agendapunt extra aandacht vragen voor de jeugdzorg. In de commissie WMC is met de gedeputeerde gesproken over financiële knelpunten bij de uitvoering van jeugdbeschermingstaken door Bureau Jeugdzorg Utrecht. Naar schatting zijn er 150 kwetsbare kinderen met acute problemen, die toch onnodig lang op wachtlijsten staan. Die knelpunten worden veroorzaakt doordat de tarieven die het Rijk hanteert aantoonbaar te laag zijn. Dat blijkt bijvoorbeeld glashelder uit onderzoeken van Deloitte uit november 2010. Op dit punt is echter een patstelling ontstaan tussen Rijk en provincie. Zowel de bestuurders van Bureau Jeugdzorg als de Ondernemingsraad van Bureau Jeugdzorg hebben een dringend appel gedaan op de provincie om tot een oplossing te komen. Wie gaat het financiële gat van € 800.000 dichten? De fractie

van de ChristenUnie is het volledig eens met de gedeputeerde dat het Rijk snel over de brug moet komen met het geld. Echter, zolang het Rijk dat niet doet en zelfs extra tijd neemt voor nog een kostbaar onderzoek, zou de provincie haar verantwoording moeten nemen. De fractie van de ChristenUnie vindt het onverantwoord dat het Rijk niet snel en adequaat ingrijpt. Er zijn zoveel goede en dringende redenen om dat wel te doen. Het is niet alleen de veiligheid van de kwetsbare groep kinderen die wij op het spel zetten, het zijn ook medewerkers van Bureau Jeugdzorg die wij zwaar onder druk zetten, terwijl zij een verantwoordelijke en pittige klus te doen hebben. Uitstel van ingrijpen zorgt bovendien voor extra kosten en later ingrijpen betekent in veel gevallen ook zwaarder en langduriger ingrijpen. De fractie van de ChristenUnie vraagt daarom twee toezeggingen van het college:

- *Wil het college van GS al het nodige doen om de druk op het Rijk op te voeren om deze financiële knelpunten op te lossen en de tarieven te verhogen naar de reële kostprijs?*
- *Wil het college van GS zoeken naar mogelijkheden om de benodigde € 800.000 aan overbruggingskrediet beschikbaar te stellen, met als doel de wachtlijsten voor jeugdbeschermingstaken weg te werken conform de afgesproken Delta-methodiek. Bijzondere haast is geboden.*
- *De fractie van de ChristenUnie hoort graag van de gedeputeerde op welke termijn een oplossing mogelijk is en hoe die concreet vorm kan krijgen. De aanpak van deze wachtlijsten is niet alleen een kwestie van dromen, niet van durven, maar van doen.*

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Aangezien er een overschot is op de jaarrekening van ongeveer € 7.500.000 en het openbaar vervoer niet overal goed is geregeld, doen wij middels een motie een beroep op de Staten om met het resterende geld, wanneer de bestemmingen er afgehaald zijn, de sociale functies van het openbaar vervoer te versterken. Wij zijn ons ervan bewust dat openbaar vervoer geld kost, maar vinden dat dit niet alleen afgestemd kan worden op rendabele lijnen.

Motie M4 (50PLUS): bijdrage openbaar vervoer

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 23 mei 2011;

gehoord de beraadslagingen over de jaarrekening 2010;

constaterende dat:

- het overschot op de jaarrekening 2010 € 7.500.000 bedraagt;
- het bevorderen van mobiliteit een van de belangrijkste opgaven is voor de provincie Utrecht, als draaischijf van Nederland;
- Rijk en provincie financiële middelen beschikbaar hebben gesteld ter verbetering van de infrastructuur;
- ten behoeve van de exploitatie van het openbaar vervoer de BDU-middelen aan de provincie Utrecht ter beschikking worden gesteld;
- voor de exploitatie van de concessie openbaar vervoer de provincie uit eigen middelen verder aan het BDU-deel niets toevoegt;
- de belasting van het hoofd- en onderliggende wegennet in de provincie door personenauto's zoveel als mogelijk verminderd moet worden;
- het faciliteren van de inwoners met openbaar vervoer nog aanzienlijke verbetering behoeft;

overwegende dat:

- er telkens jaren sprake is van een aanzienlijk overschot op de jaarrekening;
- het openbaar vervoer nog een forse impuls nodig heeft om de aantrekkelijkheid daarvan en daarmee de mobiliteit en de doorstroming op de doorgaande wegen te bevorderen;

verzoeken:

- het college van GS nadere voorstellen te doen over het niveau van een structurele bijdrage uit eigen middelen aan de exploitatie concessie openbaar vervoer, zodanig dat deze extra impuls vooral aan de behoeften van de inwoners en scholieren tegemoet komt. Gedacht wordt hierbij indicatief aan het resterende bedrag van de jaarrekening 2010 na bestemmingen conform het collegevoorstel;
- dat daaronder mede te verstaan is dat waar nodig de bereikbaarheid van ziekenhuizen, bejaardenhuizen en overige zorginstellingen en scholen wordt verbeterd;

- dat in de reguliere begroting vanaf 2012 het nog nader vast te stellen bedrag wordt opgenomen middels een begrotingswijziging ter aanvulling op de exploitatie openbaar vervoer in aanvulling op de BDU.
- dat Gedeputeerde Staten voor 1 januari 2012 aan Provinciale Staten voorstellen doen over de extra verbindingen die door openbaar vervoer en/of openbaar vervoer ondersteunende faciliteiten (regiotaxi, buurtbus et cetera) aan de inwoners ten goede kunnen komen.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen heel kort zijn. Wij zijn blij met de toezeggingen van de gedeputeerde over de punten die door de accountant, maar ook over de punten die wij ingebracht hebben, uitgevoerd zullen worden. Wij vinden dat wij de integrale afweging van alle nieuwe zaken die wij willen bij de kadernota dan wel bij de begroting moeten vaststellen. Derhalve hebben wij geen wijzigingsvoorstellen, maar willen wij instemmen met het voorstel.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan heel kort zijn over de jaarrekening. Ik heb geen toevoegingen aan wat voorgaande sprekers al hebben ingebracht.

Onze dank gaat uit naar de organisatie voor een lezenswaardige jaarrekening en onze dank gaat uit naar de subcommissie voor de jaarrekening voor haar bemoeienissen in deze. Wij stellen ons dan ook achter haar bevindingen en aanbevelingen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst dank voor de complimenten die geuit zijn voor het stuk dat hier ligt. Die complimenten moeten eigenlijk doorgegeven worden aan mevrouw Raven, want zij is groten-deels verantwoordelijk geweest voor het tot stand komen van deze jaarrekening, en ook aan de ambtelijke ondersteuning daarbij, want zonder die inzet is het natuurlijk niet mogelijk zo'n stuk neer

te leggen. Mevrouw Raven heeft zich de afgelopen periode met haar team zeer ingespannen om ervoor te zorgen dat de jaarrekening en alle stukken die daarbij horen in de hele cyclus steeds leesbaarder werden. Wij hebben de voorzitter van de subcommissie daarover zojuist al iets horen zeggen. Ik heb de ambitie daarmee in elk geval door te gaan en te kijken of wij nog verdere slagen kunnen maken. Ik denk dat dit meteen tegemoet komt aan de vraag van de fractie van D66 in het kader van verantwoording en dergelijke. De slag die wij nu nog zouden kunnen maken, is te kijken of wij een meer gebruiksvriendelijke versie kunnen maken als toevoegend stuk voor mensen in de vakcommissies. Het feitelijke cijferwerk is inderdaad iets voor de vakspecialisten. Voor de mensen die heel veel plezier hebben in cijfertjes blijft dit een goed boekwerk. Wij denken echter dat wij met een toevoeging kunnen zorgen dat de inhoudelijke discussie wat beter van de grond komt. Wij willen ook nog een keer goed bekijken op welk niveau van de afwijkingen wij die losse rapportage aangaan met de Staten om de discussie wat meer naar boven te krijgen. Daarin nemen wij de opmerkingen mee die zijn gemaakt door de fracties van de SP en de PVV: probeer van tijd tot tijd eens wat reflectie te laten zien. Dat punt moet er in komen. Het kan namelijk altijd beter. Dat is de uitdaging en als die er niet zou zijn, zouden wij geen werk hebben. Je moet altijd streven naar het beste.

De vraag met betrekking tot de bedrijfsvoering hebben wij uitgebreid besproken. De heer De Kruijf van de fractie van de PvdA zei dat wij met de begroting voor 2012 en verder zouden komen met voorstellen. Die toezegging herhaal ik hier; dat zullen wij voor elkaar weten te boksen.

Dan is er door de fractie van de PVV een suggestie gedaan met betrekking tot het subsidieregister. Ik kan hier niet precies iets zeggen over de vorm, maar het idee spreekt mij aan; het is goed dat je dat overzicht hebt. Wij hebben al eens eerder die exercitie gemaakt op vragen van de VVD. Wij gaan kijken hoe wij dat meer structureel vorm kunnen geven. Wij zullen erop terugkomen bij de volgende jaarrekening en wij zullen ervoor zorgen dat het z'n plek krijgt. Wij proberen er een manier voor te vinden, zodat het wat geanonimiseerd is en het niet op persoonsniveau zichtbaar is. Wij moeten

ook kijken naar een manier, waarop wij dat het beste kunnen rapporteren aan de Staten.

Er is een aantal opmerkingen gemaakt over het op een andere manier omgaan met het bestemmingsresultaat. Zoals de Staten weten, heeft het college dat zojuist is aangetreden een coalitieakkoord uit te voeren. Daarin staat een duidelijke opgave, waarbij wij proberen terug te gaan naar de kerntaken. Dat betekent dat wij proberen die middelen zo scherp mogelijk te begroten. Dat hebben wij vastgelegd. Als coalitiedragende partijen hebben wij die boodschap aan het college meegegeven. Daarbinnen zullen wij gaan opereren. Ik moet dus moties over het anders besteden van de middelen dan deze te bestemmen voor de algemene middelen, afraden, hoe sympathiek deze moties ook lijken. Als bijvoorbeeld de motie van de fractie van 50PLUS zou worden uitgevoerd, dan speel ik incidenteel middelen vrij en moet ik van jaar tot jaar gaan bezien hoe ik die ga inzetten. Het college kiest ervoor een meer structurele aanpak van het openbaar vervoer neer te zetten. Dat pakken wij integraal op. Daarover zijn uitspraken gedaan in het coalitieakkoord. De betreffende portefeuillehouder heeft de opdracht te zorgen daaraan invulling te geven en dat neer te zetten.

De fractie van de SP heeft nog een vraag gesteld, die ik niet meer tot mijn beschikking heb. Misschien kan de vraag herhaald worden om een tweede termijn te vermijden.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb gevraagd waarom het college ervoor kiest het slot op de kast te houden en geen geld vrij te maken voor zaken waaraan de mensen werkelijk behoefte hebben.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wij vinden ook dat wij geld moeten vrijmaken voor datgene waar de provincie werkelijk voor gaat. Dat is de keuze die dit college maakt. Wij kiezen dus voor een begrenzing van de middelen die wij hebben. Wij gaan terug naar de kerntaken en op het moment dat er geld resteert buiten die kerntaken om - ik heb al dingen horen noemen die absoluut niet op het terrein liggen van de provinciale overheid, maar van de gemeente en het Rijk - dan maakt dit college de afweging dat niet te doen en het geld in te zetten voor datgene

waar de provincie wel voor gaat en staat. Dat is een politiek andere afweging van de zijde van het college.

De VOORZITTER: Wilt u nog iets zeggen over de motie?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De motie heb ik ontraden.

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is een vraag gesteld over de jeugdzorg: de fractie van de ChristenUnie heeft mij gevraagd of er twee toezeggingen gedaan kunnen worden om ervoor te zorgen dat het tekort van Bureau Jeugdzorg van € 800.000 ten behoeve van de jeugdbescherming op korte termijn opgelost kan worden. De toezegging behelst het volgende: alles te doen om de druk op het Rijk op te voeren en te zoeken naar mogelijkheden om budget beschikbaar te stellen. Wij hebben daarover ook gesproken in de commissievergadering van 9 mei jongstleden, waarin is gevraagd al het mogelijke te doen om het tekort van € 800.000 op te lossen. Ik heb daarbij gezegd dat ik geen mogelijkheid zie die € 800.000 uit het provinciaal budget ter beschikking te stellen aan Bureau Jeugdzorg, maar dat ik wel wil zoeken naar mogelijkheden om dat op een andere manier te doen. Ik kan gelukkig nu zeggen dat wij in overleg zijn en het ziet ernaar uit dat dit overleg zal slagen. Wij willen proberen te komen tot een soort alternatieve, slimme oplossing om enerzijds het voor Bureau Jeugdzorg mogelijk te maken de problemen op korte termijn op te lossen, waardoor de caseload van de voogden op een acceptabel niveau komt en men voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor de jeugdzorg in deze provincie. Anderzijds moet daarbij het risico voor de provincie aanvaardbaar gemaakt worden en het daar te houden waar het hoort; het hoort namelijk bij het ministerie van Justitie, want daar zit het tekort op de uitkering voor jeugdbescherming en niet bij de provincie. Ik zie een mogelijkheid om een vordering van provincie op Bureau Jeugdzorg, waarop gewoon een terugbetaalverplichting ligt en waaraan tegemoet gekomen wordt, om te zetten in een soort van achtergestelde lening of een zachtere vordering. Daardoor kan Bureau Jeugdzorg op korte termijn over het geld beschikken om op die manier de

problemen op te lossen die daar spelen. Tegelijkertijd zal ik een claim neerleggen bij het ministerie van Justitie om te zorgen dat de terugbetaling van die extra gelden daar vandaan komt. Ik hecht eraan daarover met Bureau Jeugdzorg goed uit te komen voordat ik de Staten er verder specifiek over informeer. Ik ga ervan uit dat dit deze week het geval is en vervolgens zal ik de Staten hiervan op de hoogte stellen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor de gedeputeerde zeggen dat er een lening is verstrekt aan Bureau Jeugdzorg. De gedachte is om daarvan een achtergestelde lening te maken, waardoor er ruimte gecreëerd zou worden. Mijn analyse daarbij is dat het geld dus op de plank zou moeten liggen, anders kun je namelijk geen extra gelden fourneren. Is er zoveel reserve dat dit een werkbare oplossing is? De vraag hieraan gekoppeld is: op welke termijn denkt de gedeputeerde helderheid te hebben over de stand van zaken?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wat de termijn betreft, denk ik aan deze week.

Wat betreft de vraag over geld dat op de plank zou liggen, kan ik zeggen dat het hier te maken heeft met een vordering en de manier waarop Bureau Jeugdzorg gefinancierd wordt door het Rijk. Men loopt altijd één termijn achter op de daadwerkelijke situatie, waardoor de provincie vaak bijspringt en het financiële gat overbrugt. Dat is een vaste afspraak en het geld komt altijd terug van Bureau Jeugdzorg. Die vordering zou ik zachter willen maken en het geld daaruit beschikbaar stellen om voor de voogdij de caseload op een acceptabel niveau te krijgen.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Als het college die € 800.000 beschikbaar stelt, of via de provincie of via een andere weg, en dat gebeurt in de vorm van een lening die door Bureau Jeugdzorg in fasen terug moet betalen, hoe zit het dan als de jeugdzorg uiteindelijk in 2016 overgeheveld is naar de gemeenten? Gaat dan ook de lening, ofwel de schuld, over naar de gemeenten of wordt die schuld bij de overdracht kwijtgescholden?

Mevrouw PENNARTS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat hoort bij de nadere uitwerking van die afspraken. Ik ga ervan uit dat als wij met Bureau Jeugdzorg afspraken maken hierover, de afbetaling binnen een bepaalde termijn plaatsvindt. Wij zullen nog wel een soort bestuursrelatie met Bureau Jeugdzorg hebben. Je zou verwachten dat er voor 2016 duidelijkheid zou moeten zijn. Ik ga er vooralsnog van uit dat het ministerie van Justitie over de brug zal komen en dat het niet zo ver komt. Het gaat met name om het snel beschikbaar stellen van het geld. De manier waarop wij nu een terugbetalingsregeling overeen komen, waarbij er van beide overeenstemming moet zijn, is de nadere uitwerking. Daar wil ik deze week nog even verder aan werken.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn de gedeputeerde dankbaar voor de toezegging over het register. Wij zouden graag willen weten wanneer dat gerealiseerd is en of dat online kan.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het is natuurlijk prachtig dat de gedeputeerde bereid is te reflecteren op onze inbreng. Dat is volgens mij een kwestie van naar het plafond kijken en denken: "Leuk, maar wij gaan door met de orde van de dag." Daaraan hebben wij niet veel, dus wij dienen een motie in.

Motie M5 (SP): weerstandsvermogen geldt voor ons allemaal

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 23 mei 2011, ter bespreking van de jaarrekening 2010;

constaterende dat:

het weerstandsvermogen van de provincie een factor 4.03 bedraagt, waar slechts 1.0 vereist;

van mening zijn dat:

- er zowel vanuit het Rijk als de provincie (coalitieakkoord) beleid en beleidsvoornemens zijn geformuleerd die de uitvoering van eerder geformuleerd provinciaal beleid en wenselijke*

ontwikkelingen onder druk zetten op de terreinen van de jeugdzorg, woningbouw, duurzaamheid, energiebesparing, openbaar vervoer, natuurontwikkeling en recreatie;

- dit direct raakt aan de voorzieningen voor en belangen van de inwoners van de provincie;*
- verstandig financieel beleid een weerstandsvermogen vereist met enig vet op de botten, maar geen viervoudige bescherming tegen risico's hoeft te bieden;*

dragen het college op:

- het weerstandsvermogen in vijf jaarlijkse stappen terug te brengen van 4.03 naar 2;*

het daarmee vrijkomende bedrag in te zetten voor:

- het voltooiën van de EHS binnen de provincie;*
- energiebesparing en duurzaamheid in de sociale sector;*
- de bouw van voldoende betaalbare huur- en koopwoningen;*
- het financieel op peil brengen van de overdracht van de jeugdzorg naar de gemeenten;*
- het gratis toegankelijk houden van recreatieterrinen als het Doornse Gat en het Henschotermeer;*
- het op peil brengen en houden van het openbaar vervoer en het vervoer voor mensen met een beperking;*

hiertoe uiterlijk bij de programmabegroting 2012 voorstellen aan Provinciale Staten voor te leggen.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Met betrekking tot de vraag over het subsidieregister meende ik dat de PVV bedoelde dat te doen bij de volgende jaarrekening. Die toezegging krijgt de heer Van Hal Scheffer: bij de volgende jaarrekening maakt dit register daarvan deel uit.

Wat betreft de opmerking van de fractie van de SP het volgende. Ik sta hier natuurlijk namens het college en draag het collegebeleid uit. Daarover kun je met elkaar van mening verschillen, maar daar-

binnen ben ik verantwoordelijk voor de portefeuille Financiën. Binnen die kaders opereer ik dan ook. Ik ontraad de motie ten stelligste, omdat deze niet past binnen de ambities en het teruggaan naar de kerntaken zoals wij die hebben afgesproken en het beschikbaar houden van voldoende middelen om onze risico's te kunnen blijven afdekken. Wij vinden het onverantwoord een motie als deze over te nemen of positief aan de Staten te adviseren.

De heer VAN HAL SCHEFFER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog gevraagd wanneer het subsideregister online kan zijn.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet niet precies hoe dat gaat, maar ook de jaarrekening zal dan online zijn. De heer Van Hal Scheffer heeft ook vragen gesteld over websites. Om te voorkomen dat wij weer een nieuwe website krijgen en ik daarmee een volgende vraag van de fractie van de PVV over mij afroep, stel ik voor dat de heer Van Hal Scheffer even geduld heeft. Anders zeg ik hier dingen, waarvan ik later spijt krijg als ik er vragen over krijg. Ik zou dus voorlopig met de papieren versie aan de slag willen gaan. Wij zullen kijken hoe wij dat zo goed mogelijk via internet ter beschikking kunnen stellen voor onze inwoners en natuurlijk voor de fractie van de PVV.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen. Ik constateer dat er één motie is ingediend: die komt aan de orde bij de stemmingen.

Statenvoorstel Bestuursakkoord 2011-2015 tussen het Rijk, IPO, VNG en de UvW.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wie de laatste weken de kranten heeft gevolgd, zal het niet ontgaan zijn dat het bestuursakkoord een zeer controversieel onderwerp is. Het kent vele vrienden, maar ook vijanden, het kent medestanders en tegenstanders. Echter, over een ding zijn zij, en wij, het eens, namelijk dat er in bestuurlijk Nederland het een en ander moet veranderen. Daar gaat het bestuursakkoord dan ook over. We hebben het over het verminderen van de bestuurlijke drukte, over snellere besluitvorming en over overheden die wij krachtiger willen laten besturen.

Waarmee de tegenstanders moeite hebben, is dat men vreest dat men er taken bij krijgt, waarbij niet de financiën meekomen om die taken uit te voeren. Dat gevoel is natuurlijk herkenbaar. Daarnaast worden er taken overgeheveld, waarbij niet helemaal duidelijk is hoe die er precies gaan uitzien; hoe concreet is het allemaal? Ik denk daarom dat het goed is nogmaals in het bestuursakkoord te benadrukken dat het een programma is op hoofdlijnen; het gaat niet om een dichtgetimmerd akkoord, maar om een compromis, gericht op principes en processen die nog uitgewerkt moeten worden. Met andere woorden: de grote lijn en de stip op de horizon.

Natuurlijk hebben wij de keuze niet mee te willen werken aan dit akkoord. Wij moeten ons dan echter wel realiseren dat het Rijk eenzijdig zaken kan opleggen en kortingen kan bedingen. Met andere woorden: doen wij niet mee, dan staan wij als provincie aan de zijlijn. Ik denk niet dat dat een goede zaak is en dat wij dat willen. De VVD wil dat in elk geval niet en daarom zal onze fractie instemmen met dit akkoord.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Natuurlijk kent dit bestuursakkoord een aantal positieve onderdelen. De verdeling van de verantwoordelijkheden tussen Rijk, provincies en gemeenten wordt duidelijker en de mogelijkheden om problemen integraal aan te pakken worden groter. Die elementen moeten wij in de vervolgesprekken ongetwijfeld weten vast te houden. De nadelen, de risico's, zijn helaas vele malen groter. Voor gemeenten speelt dat in de sfeer van de sociale zekerheid, de sociale werkvoorziening, waar bij elkaar zo'n € 2 miljard bezuinigd wordt. Voor de provincies ligt de pijn met name in de kortingen op het budget voor het landelijk gebied. De kaalslag die het gevolg van dit akkoord zal zijn, met een korting van € 600.000.000 op de EHS en het totaal schrappen van het budget voor RodS (Recreatie om de Stad) is onverteerbaar en wat ons betreft onacceptabel. Het is onze stellige overtuiging dat het zal leiden tot het opblazen van het Akkoord van Utrecht, waarbij duidelijk moet zijn dat dit akkoord al een soort van absolute ondergrens is van wat wenselijk en noodzakelijk is.

In het Statenvoorstel staat, ter geruststelling, als onderbouwing dat dit college akkoord is met dit

bestuursakkoord, dat er slechts sprake is van principe- en procesafspraken en dat provincies de mogelijkheid van juridische procedures openhouden voor het geval er over de deelakkoorden geen overeenstemming wordt bereikt. Dat is natuurlijk een heel merkwaardige en riskante aanpak, zou ik willen zeggen. Je tekent eerst een akkoord, waarin aantoonbaar veel ellende zit verwerkt, en vervolgens ga je proberen die ellende in de gesprekken over de deelakkoorden weer weg te werken. Ik mag toch hopen dat dit college zijn duurzame goederen anders aanschaf dan op deze manier? Dit alles temeer, omdat ook het college zelf grote twijfels heeft over de vraag of het met die deelakkoorden wel goed zal komen. In de commissie BEM vertelde de heer Van Lunteren dat het Rijk toch echt de baas is, althans, in dergelijke bewoordingen, en in de commissie RGW vertelde de heer Krol dat er voor het landelijk gebied zich zelfs nog geen begin van een oplossing aftekent. Geloof u mij, dat overleg over het deelakkoord voor het landelijk gebied zal een farce blijken te zijn. Wat hooguit haalbaar zal zijn, is wat op dit moment bij de VNG wordt voorgesteld, namelijk dat er een commissie komt die over twee jaar zal bekijken of er dramatische effecten zijn, waarbij de staatssecretaris zich bereid verklaart, als dat zich zou aftekenen, alsdan om de tafel te gaan zitten. De PvdA is oprecht van mening dat dit per saldo een overduidelijk slecht akkoord is. De risico's hiermee onder deze voorwaarden in te stemmen, zijn veel en veel te groot. Dat moeten wij dan ook niet doen en in elk geval zal de PvdA dat niet doen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In het bestuursakkoord staat een aantal heel interessante dingen, bijvoorbeeld de afname van de bestuurlijke drukte, bijvoorbeeld een versnelling van besluitvorming en natuurlijk ook een bestuurskrachtiger overheid. Dat zijn allemaal basisgedachten voor dit akkoord. En er staan bezuinigingen in. Daarmee kunnen wij het niet eens zijn, maar misschien moeten wij het gewoon zien als een politiek gegeven. Op dit moment zit er een kabinet dat gaat bezuinigen en met dat gegeven moeten wij het nu doen. Wij kunnen erop wachten dat, als dit basisakkoord ondertekend wordt, daaruit deelakkoorden volgen, want de BV Nederland moet gewoon op orde gebracht worden en er zullen best veel pijnlijke dingen in zitten.

Aan de andere kant moet er natuurlijk het een en ander uitgewerkt worden. De financiële effecten daarvan zijn nog niet bekend, juist vanwege die uitwerkingen. Natuurlijk hebben ook wij onze zorgen over de ILG-gelden (Investeringsbudget Landelijk Gebied) en de afspraken die daarvoor nog gemaakt moeten worden. De basisgedachte van het hoofdlijnenakkoord kan echter de stem van het CDA krijgen. Wij zullen dit ondersteunen en ik hoop dat eenieder ervan doordrongen is dat er in elk geval iets moet gebeuren en dat er een basis moet komen. Vandaar dat wij ons steun hieraan zullen geven.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Om in één zin samen te vatten wat D66 van het bestuursakkoord vindt, analoog aan een uitspraak van Annemarie Jorritsma, VNG-voorzitter: D66 zegt niet: "Tjonge, tjonge, wat een goed resultaat." Omdat voor de meer majeure onderwerpen, zoals de decentralisatie, het ILG en de jeugdzorg, principeafspraken genoteerd staan en waarvoor financiën en randvoorwaarden nader geregeld worden, zijn wij het eens met Gedeputeerde Staten dat het risico van niet-ondertekenen groter is dan wel ondertekenen. Voor het tot stand brengen van de meer gedetailleerde deelakkoorden zal immers eerst het hoofdlijnenakkoord gesloten moeten worden.

De pluspunten. Het uitgangspunt is: je gaat er over of niet, maximaal twee bestuurslagen per beleidsterrein, vrijheid en verantwoordelijkheid van medeoverheden staan centraal. Uitgangspunten zijn ook de provinciale kerntaken, zoals de commissie Lodders in 2008 heeft geadviseerd. Dat sluit goed aan bij de D66-opvattingen en vinden wij herkenbaar terug in ons coalitieakkoord. De pijn zit natuurlijk in de eerste plaats in de grote financiële effecten van de decentralisaties die nog niet goed te overzien zijn; voor de VNG, maar ook voor de provincies. Terecht dat de provincies zich niet gecommitteerd hebben aan de korting van € 600.000.000 op de lopende bestuursovereenkomst van het ILG en de juridische procedures openhouden als het deelakkoord ILG niet tot stand kan komen. Hiermee samenhangend, kijkend naar de onderhandelingen voor een deelakkoord ILG, zit de tweede pijn in het feit dat er van gelijkwaardigheid tussen medeoverheden

niet altijd sprake is. Staatssecretaris Bleker dreigt immers met een wetgevingstraject provincies om hen daarmee te dwingen tot afspraken als zij niet meewerken aan het deelakkoord Natuur. Ook op het terrein van regionaal economisch beleid wordt een verkeerd signaal gegeven door de rijksoverheid: na 2013 komen er geen rijks gelden, ondanks dat in november 2009 een convenant bedrijven-terreinen 2010-2020 is ondertekend tussen drie bestuurslagen. Het Rijk trekt zich terug. De provincies en de gemeenten zullen creatiever moeten worden. Wij hebben daarbij grote hoop gevestigd op de Ontwikkelingsmaatschappij van Utrecht, de OMU, waarbij het uitgangspunt is op basis van revolverende constructies, cofinanciering en betrokkenheid van private partijen een vliegwieleffect te krijgen van investeringen en provinciegelden.

Dan is er een derde pijnpunt. Dat is meer een zorgpunt: de bestuurskracht bij de bestuurlijke decentralisaties en met name, vanuit het oogpunt van de provincies, op het vlak van decentralisatie van de jeugdzorg. Hoe wordt straks de democratische legitimatie en de politieke controle gegarandeerd?

Het draagvlak van dit bestuursakkoord is een onzekere factor. Op 8 juni a.s. zal de VNG, een ledendemocratie, de achterban raadplegen. Bij de VNG wordt gewoon gestemd. Het IPO (Interprovinciaal Overleg) kent geen leden-democratie. Hier valt nog wel winst en daarmee duidelijkheid te boeken. Formeel is namelijk onduidelijk wat er gebeurt als de drie provincies die nu tegen zijn, tegen blijven. Formele spelregels kent het IPO niet. Hoog tijd daarin in de toekomst, zo snel als mogelijk, duidelijkheid te scheppen.

De heer IJSSENNAGGER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Stikken of slikken: dat is zo'n beetje de boodschap geweest die gepaard ging met de presentatie van dit bestuursakkoord en ook dat wij als Staten eigenlijk niet de bevoegdheid hadden om nog details te wijzigen aan het bestuursakkoord. Daarom zullen wij ook niet ingaan op de details, want dat heeft toch geen zin.

Op hoofdlijnen kunnen wij ons prima vinden in dit akkoord. Ik noem een paar punten, die zo uit het PVV-programma geciteerd zouden kunnen zijn:

- *bestuurlijke drukte verminderen: uitstekend;*
- *besluitvorming versnellen: ook uitstekend natuurlijk;*
- *overheden bestuurskrachtiger: binnen zekere grenzen, prima;*
- *verminderen regeldruk: een PVV-punt;*
- *het op orde brengen van de overheidsfinanciën: uiteraard ook;*
- *een compacte en slagvaardige overheid: ook dat zou men bij ons kunnen vinden.*

Ergens staat een heel mooie zin. Dat is misschien in het kort samengevat: "Een krachtige, kleine, dienstverlenende overheid die zich tot haar kerntaken beperkt, waarbij taken zo dicht mogelijk bij de burger worden gelegd." Dit is een PVV-punt in optima forma.

Laat al deze punten daarnaast ook nog gepaard gaan met forse bezuinigingen, dan zal men begrijpen dat de PVV dit bestuursakkoord zal steunen.

Het meest interessante deel van dit debat vinden wij de positie van D66 en GroenLinks. De spreker van D66 heeft net al getoond dat zij heel mooi een U-bocht kan nemen. In de Tweede Kamer zijn echter zowel D66 als GroenLinks bestrijders van dit kabinet, en het bestuursakkoord kan men toch wel zien als een product van dit nieuwe kabinet. Toch zitten hier die twee partijen in Provinciale Staten en bevelen zij hier met hun gedeputeerden dit bestuursakkoord aan bij de Provinciale Staten om het te steunen. Met name de fractie van GroenLinks heeft zich in de commissie BEM heel kritisch getoond. Ik kreeg eigenlijk de indruk dat zij het bestuursakkoord zou afwijzen. Wij zullen hier toch niet gaan meemaken dat een partij die al zo lang wacht op deelname aan het college en nu eindelijk in het college zit, op de eerste de beste vergadering volgend op de installatie, al de eigen gedeputeerde laat zakken. Wij wachten in spanning af.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Collega Mineur heeft in de vorige vergadering een stevig pleidooi gehouden dat mevrouw Pennarts niet zou toetreden tot dit college. Misschien is dit de kans om haar alsnog terug te halen. Nee, hoor. Het bestuursakkoord heeft om allerlei redenen aanzienlijk meer aandacht gekregen dan de voorafgaande bestuursakkoorden. Dat is niet verwonderlijk, aangezien het voor een deel een voortvloei-

is uit het regeerakkoord; een regeerakkoord van een regering die niet op voorhand op meerderheden kan rekenen. Dat geeft ook wat meer ruimte voor discussie. De vele belangstelling maakt ook duidelijk dat het algemeen debat, het politieke debat, politiseert. Dat heeft zo z'n voordelen, maar het komt ook wel eens wat grenzeloos over, want hebben wij het nu over een uitvoering van een deel van een regeerakkoord of hebben wij het over een regeerakkoord dat behalve deze uitvoeringsmogelijkheid ook nog andere uitvoeringsmogelijkheden heeft? Om maar wat te noemen: via wetgeving.

Voor ons zijn er twee punten waarbij wij uitvoering hebben stilgestaan. Dat zijn ten eerste de voornemens met betrekking tot het werken naar vermogen, de positie van Wajongers, de dagopvang van gehandicapten, kortom: de hele sociale agenda. Wij vinden dat het goed is dat de gemeenten via dit akkoord een centralere rol, zo niet een primaire rol, daarin krijgen, maar tegelijkertijd maken de voorgenomen bezuinigingen van het kabinet, dat zij verantwoordelijk worden voor een sterk verschaalde uitvoeringspraktijk. Veel grotere gemeenten hebben al aangegeven dat zij bij het komende VNG-congres hiertegen zullen gaan stemmen. Het betreft echter wel, en ook daarmee moeten wij rekening houden, een gemeentelijke aangelegenheid, waarbij wij niet meer dan marginaal betrokken zijn. Wij kunnen natuurlijk het signaal geven dat wij het er niet mee eens zijn, en daartoe ben ik altijd bereid, maar niet door onze eigen akkoorden dan maar ter discussie te stellen. GroenLinks wil het akkoord bekijken vanuit de eigen specifieke provinciale verantwoordelijkheden en positie. Dat geldt dan natuurlijk voor het terrein dat te maken heeft met groen en natuur. De voornemens en de bezuinigingen in het regeerakkoord, de EHS, de ILG-gelden, zijn punten waarover wij heel lang nagedacht hebben. Wij lezen echter een procesafspraak en niet een instemming met het regeerakkoord. Integendeel, wij lezen een passage waarin wordt gezegd: "Daar willen wij het toch nog even heel stevig over hebben." Een aantal heeft dat nog wat former geformuleerd. Het staat ook in de brief die collega De Kruijf net heeft aangehaald en het IPO zegt: "Uitdrukkelijk is vastgelegd dat de provincies zich op het punt van decentralisatie van taken voor natuur en landelijk

gebied, vooruitlopend op het deelakkoord, niet committeren aan de financiële uitgangspunten van het regeerakkoord en dat provincies tot dan de mogelijkheid van juridische procedures openhouden". Wij vinden dat een kraakhelder statement, ook niet ten gunste van het regeerakkoord, om het maar even zo te zeggen, en wel degelijk iets wat in ons belang kan zijn.

Daarnaast - dat hebben wij ook moeten overwegen - is er een aantal zaken in het akkoord dat onze steun zeker zal kunnen krijgen, zoals het streven van de overheid zich verder te moderniseren, de aantrekkelijkheid tot de arbeidsmarkt, de versterkte rol van het middenbestuur. Dit is veel concreter beschreven; er is een aantal taken overgeheveld. Dat daar het geld nog niet bij is, is natuurlijk een eeuwige discussie. Dat geld komt er niet door te zeggen: "Daar zijn wij niet voor." Wat wij zonder meer positief vinden, zijn de passages over de integrale benadering met betrekking tot de transitie van de jeugdzorg naar gemeenten. Het is een ongelooflijk weerbarstig beleidsterrein, zoals wij weten, maar hier is duidelijk gesteld: het is één geheel.

Dat brengt ons op de samenvatting. Ik weet niet of ik hiermee de PVV ga teleurstellen, maar ik heb in de commissie BEM niet anders gedaan dan een aantal vragen stellen, die aangeven dat wij er serieus en langdurig over nagedacht hebben. Als wij kijken naar de punten die de provincie direct aangaan, dan zeggen wij: dit is een resultante van een aantal overleggen en ook wij zouden het veel beter geschreven hebben, maar wij kunnen ons vinden in het oordeel van het college dat dit op dit moment het best haalbare is. Om die reden zullen wij instemmen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een sms-je gekregen, waarin ik lees dat GroenLinks zaterdag in Utrecht een demonstratie organiseert tegen het bestuursakkoord. Welk GroenLinks is dat?

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dan kan ik alleen maar zeggen dat mevrouw Mineur heel laat is aangesloten. Wij hadden dit sms-je vorige week al. Ik heb geprobeerd duidelijk te maken dat als je in een stad zit, waarin deze effecten een directe uitwerking hebben, ik mij heel goed

kan voorstellen dat je ertegen bent. Wij kijken echter vanuit de rol die wij hier hebben in de provincie. Het sociaal beleid dat achter deze regering schuilt is zeker niet het onze. Als ik niet had moeten werken die middag, had ik ook bij die demonstratie gestaan. Ik weet niet of dit antwoord tot genoegen is van mevrouw Mineur.

De VOORZITTER: Gezien de houding neem ik aan van wel.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dit bestuursakkoord is een prachtig voorbeeld van: "Wij van WC-eend adviseren WC-eend." VVD-premier Rutte sluit een akkoord met VNG-voorzitter Jorritsma, die van VVD-huize is, en IPO-voorzitter Franssen die, verrassing, ook van VVD-huize is. Dus wat adviseert VVD-gedeputeerde Van Lunteren? Instemmen natuurlijk. De SP is het hiermee niet eens. Dit bestuursakkoord haalt het cement uit onze samenleving. Bertolt Brecht had een mooie uitspraak over het liberalisme dat aan dit akkoord ten grondslag ligt: "De totale vrijheid van de wolven is de dood van de schapen." Dit akkoord geeft een bonus aan mensen die al succes hebben en een boete aan mensen die met tegenslag te kampen hebben. Een ander punt: de deregulering. Ik heb als programmeur gewerkt om computers grammaticaal juiste zinnestjes te laten maken. Dat soort programma's groeide soms ook uit tot een enorme brei aan regels, waar niemand meer wijs uit kon worden. Wat wij echter niet deden was de opdracht geven om 5% van die regeltjes te schrappen. Dan gingen wij nadenken over wat wij eigenlijk wilden bereiken en dan probeerden wij dat met betere regels te bereiken. De grootste taalkundige in de geschiedenis, Noam Chomsky, heeft de gewoonte om na zeven jaar al zijn ideeën overboord te gooien en helemaal opnieuw te beginnen. Dan komt hij met een heel nieuw programma, waarin de beste inzichten uit het verleden zijn verwerkt. Noam Chomsky kan dan wetenschappelijk bewijzen dat het model steeds beter past op de werkelijkheid. Hij zou je weglachen als je met de opdracht kwam om 5% van de regels te snoeien; wij zijn geen tuinders. Zo moeten wij ook niet met onze wetten en regels omgaan. Wij moeten nadenken over wat wij willen en daar beter mee omgaan. Samenvattend: dit is een onfatsoenlijk akkoord. Het haalt een smak geld weg bij de inrichting van het landelijk gebied. Het legt

de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg bij de gemeenten zonder dat er zicht is op wat het gaat kosten. Het haalt ook een enorme hoop geld weg bij het ondersteunen van mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt. Ook daarvoor nemen wij verantwoordelijkheid als wij dit akkoord afsluiten, want het is een integraal akkoord van zowel het IPO, als de gemeenten, als de waterschappen, als het Rijk. GroenLinks doet alsof dat allemaal niet samenhangt. Dat doet het wel: daarvoor zijn wij ook verantwoordelijk. Dus wij moeten niet instemmen met dit akkoord. De fractie van de SP roept Provinciale Staten daarom ook op tegen dit akkoord te stemmen en die tegenstem kenbaar te maken aan het IPO. Die exacte formulering staat in de volgende motie.

Motie M6 (SP): bestuursakkoord

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 23 mei 2011, te bespreking het bestuursakkoord dat eind april gesloten is tussen het Rijk, het IPO, de VNG en de UvW;

gehoord de beraadslagingen;

constaterende dat:

- het bestuursakkoord voorziet in forse bezuinigingen, waaronder een meer dan evenredige bezuiniging op het provinciefonds;*
- het bestuursakkoord bijna € 600.000.000 korting betekent op de lopende bestuursovereenkomst ILG tot 2013;*
- het bestuursakkoord weliswaar € 64.000.000 beschikbaar stelt voor transitiekosten voor het overhevelen van de jeugdzorg van de provincie naar het Rijk, maar dat niet is vast te stellen hoe hoog die kosten zijn, en er geen toezegging is dat het Rijk die kosten zal betalen;*

voorts overwegende dat:

het bestuursakkoord een integraal akkoord is voor Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen, en dat het akkoord maatregelen neemt die een zware wissel trekken op het sociale beleid van de gemeenten.

besluit:

tegen het bestuursakkoord te stemmen en dat kenbaar te maken aan het IPO.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende onderkend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de ChristenUnie ziet een aantal belangrijke pluspunten in het bestuursakkoord. De richting naar een kleinere overheid en vermindering van de regeldruk zijn punten die ons zeker aanspreken. In het bijzonder willen wij noemen de positie van provincies in de bestuurlijke organisatie van ons land. De provincie kan als middenbestuur een belangrijke rol vervullen in het ruimtelijk-economische domein. Wij zijn dan ook verheugd dat in het bestuursakkoord met het Rijk is vastgelegd dat taken op het gebied van natuur, landelijk gebied, ruimte, water, infrastructuur en economie allemaal gedecentraliseerd worden van het Rijk naar de provincies. Ook de open huishouding van de provincies, die al eens ter discussie heeft gestaan, blijft overeind.

De ChristenUnie heeft echter ook punten van zorg. Die hebben te maken met de grote kortingen waarmee de decentralisaties gepaard gaan. Daarbij staat de korting van € 600.000.000 op het ILG-budget met stip bovenaan. Wat ons betreft is de balans volledig zoek: de balans tussen voldoende middelen enerzijds en adequate uitvoering van onze taak op het gebied van natuur en landschap anderzijds. Ook een zorgvuldige transitie van de jeugdzorg naar de gemeenten, zowel financieel als procedureel, is voor onze fractie een belangrijk aandachtspunt.

Alles afwegende heeft de fractie van de ChristenUnie daarom in de commissieronde voorgesteld het bestuursakkoord alleen voor kennisgeving aan te nemen. Dat doet volgens ons recht aan de pluspunten in het akkoord en geeft ook een duidelijk signaal richting het Rijk. Hiervoor bestaat echter, zo bleek al tijdens de vergadering van de commissie BEM, geen meerderheid in onze Provinciale Staten. Wij zagen ons toen voor de vraag gesteld of wij wel of niet met het akkoord zouden moeten instemmen. In onze afweging heeft de doorslag gegeven dat hier sprake is van een hoofdlijnenakkoord dat nog uitgewerkt moet worden in deelakkoorden, waarbij de provincies zich

niet op voorhand al verbinden aan de financiële uitgangspunten. Met name gedeputeerde Van Lunteren heeft tijdens de commissie BEM betoogd dat de juridische positie van de provincies voor het vervolg van de onderhandelingen met dit akkoord niet verslechtert. Bovendien vinden wij het belangrijk dat wij een gesprekspartner blijven van het Rijk en met het Rijk aan de overlegtafel blijven zitten. De ChristenUnie kan daarom instemmen met dit bestuursakkoord. Niet dat onze zorgen weggenomen zijn. Integendeel. Gedeputeerde Krol gaf al meermalen aan dat de gesprekken met de staatssecretaris over de ILG-budgetten moeizaam verlopen. Maar, vol verwachting klopt ons hart. Nee, het Rijk zal geen cadeautjes uitdelen en bezuinigingen zijn nodig, maar laten het dan tenminste verantwoorde bezuinigingen zijn. Wij wensen de leden van het college veel succes en wijsheid bij de onderhandelingen over de deelakkoorden en zien uit naar de resultaten daarvan.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben op zoek naar de klant die ik een contract kan voorleggen, waarin de prijs open is en waarin de voorwaarden open zijn, en die toch tekent. Ik heb hem tot op heden niet gevonden. De zoektocht gaat verder, maar in die parallel keek ik naar: wat zijn de verschillen? Dan zie ik een groot verschil, namelijk dat die klant de keuze en de vrijheid heeft om elders te zoeken of om het gewoon niet te nemen. Dat is het verschil met waar wij hier voor staan: wij hebben die vrijheid en die keuze niet. Wij zullen zaken moeten doen met het Rijk en dat betekent dat de fractie van de SGP de mening van het college deelt dat niet tekenen slechter is dan het ondertekenen van een contract waarin nog een aantal open einden zit. Dat is de reden, ondanks de zorgpunten die ik niet zal herhalen - er zijn door veel partijen ook waardevolle punten ingebracht, die ik niet herhaal - dat wij met belangstelling de uitwerking tegemoet zien. Wij zullen de deelakkoorden op hun merites beoordelen.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van 50PLUS zal niet akkoord gaan met het voorliggende bestuursakkoord. Wij zijn van mening dat er te veel op de bordjes van de gemeenten gaat komen, terwijl de financiële middelen die voor de zaken nodig zijn, onzeker zijn.

Dit experiment eist van de gemeenten veel expertise, terwijl die niet in elke gemeente aanwezig is. Door het verschil van kwaliteit, de ontoereikende financiële middelen en mankracht in de gemeenten kan er een ongelijke behandeling van de zwakkeren in onze samenleving ontstaan. Zij zullen van dit riskante experiment de dupe worden. Denk aan de ouderen, jeugdzorg, mindervaliden, sociale werkplaatsen en laagopgeleiden. Temeer daar voornoemde groepen afhankelijker zijn van de geboden diensten en minder voor zichzelf kunnen opkomen.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PvdD kan niet enthousiast worden van dit bestuursakkoord. Er spelen nog te veel, met name financiële, onzekerheden. Het bestuursakkoord bevat nu nog zoveel open einden die uitgewerkt moeten worden in de desbetreffende deelakkoorden, dat de gevolgen niet goed zijn te overzien. Echter, de richting en de intenties van het Rijk laten zich wel raden: decentraliseren en uitbreiding van taken enerzijds en korten anderzijds. Wij zijn dan ook somber gestemd over wat dit uiteindelijk zal betekenen voor o.a. natuurontwikkeling. Gedeputeerde Staten hebben in de commissievergaderingen aangegeven dat onze juridische positie ten aanzien van natuurontwikkeling niet zal verslechteren door ja te zeggen tegen dit akkoord. Anderzijds is het de realiteit dat het Rijk voornemens is gigantisch te snoeien in natuurbudgetten en om met betrekking tot de lopende bestuursovereenkomsten de ILG-gelden met € 600.000.000 naar beneden bij te stellen.

De heer Balemans heeft gedeputeerde Krol geadviseerd zich te gedragen als Tom Poes, het gelijknamige figuurtje uit de strip Ollie B. Bommel, zijnde een slimme en gewiekste onderhandelaar. Nu weet ik echter uit betrouwbare bron dat de heer Krol meer een hondenliefhebber is dan een kattenmens, maar ook wij hebben vertrouwen in de onderhandelingscapaciteiten van dit college. De reeds gevoerde onderhandelingen laten daarentegen zien dat van gelijkwaardigheid tussen partijen geen sprake is, want staatssecretaris Bleker dreigt met een wetgevingstraject, waarin hij de provincies dwingt tot afspraken als zij niet meewerken aan het deelakkoord Natuur. Dat riekt bijna naar

chantage en het opleggen van dictaten als partijen er langs de dialoog niet uitkomen. Ook kan het Rijk de provincies eenzijdig kortingen blijven opleggen in de toekomst.

Het argument om in te stemmen met dit akkoord, zijnde dat anders de positie van de provincie een onzekere wordt, vervalt dan ook mijns inziens, want dit akkoord bevat in zichzelf juist een en al onzekerheden. Wij zullen dan ook tegen dit akkoord stemmen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 17.32 uur tot 17.40 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het bestuursakkoord is een van die dingen die via het IPO gaan, waarin een heleboel tijd en energie gaat zitten en waar er op een gegeven moment als een kwestie van geven en nemen zo'n compromis uitrolt, een compromis met een heleboel A4-tjes. Dan moeten wij met elkaar kijken of het een akkoord is waarmee wij wat kunnen en waarbij vervolgens elk gremium moet kijken wat men daarmee kan. Ik denk dat de belangrijkste vraag die hier in Provinciale Staten gesteld moet worden is in hoeverre de dingen die in het bestuursakkoord staan niet op steun zouden kunnen rekenen binnen de Staten, althans in hoeverre er problemen te verwachten zijn voor de provincies. Er staat in elk geval een aantal decentralisaties in die met name op het gebied van de ruimtelijke ontwikkeling ons een betere uitgangspositie geeft dan wij hadden. Er staan natuurlijk ook zaken in, bijvoorbeeld op het gebied van natuur, waarover nog steeds een afspraak ligt die is gemaakt binnen de coalitie die in Den Haag zit en waarbij ons een korting boven het hoofd hangt. De opdracht waarmee wij de onderhandelingen zijn ingegaan, is te zorgen dat wij niet de volledige ruimte zouden weggeven die wij als provincies hadden. De eis van alle provincies was dat de afspraken die wij hadden gemaakt, het bestuursakkoord dat wij hadden, in principe voor ons nog steeds de juridische uitgangspositie is. Daarbij hebben wij aangegeven dat wij wel willen praten en willen kijken of wij eruit kunnen komen vanwege het feit dat er een kabinet zit dat

het anders wil. Dan probeer je te kijken hoever je elkaar kunt naderen. Wij hebben moeten concluderen dat wij elkaar, onder de druk die er ligt onder het bestuursakkoord, nog niet hebben kunnen naderen en dat dit iets is wat je niet via een algemene delegatie van het IPO regelt, maar dat dit iets is wat je via de vakgedeputeerden die veel meer in de materie zitten moet regelen en dus ook alle ins and outs van het voorstel kennen. Om die reden is het ook dat wij vanuit de provincie Utrecht bepleit hebben dat dit goed in het akkoord zou komen te staan. Om die reden lees ik het volgende voor van pagina 41, want dit is kennelijk bij een aantal fracties - waaronder de PvdA en de PvdD - het echte provinciale punt waar ik het probleem hoor: "Op dit punt is het commitment van de provincies aan de passage in paragraaf 5.1" - dus die korting - "over de startnota pas van toepassing als er een afspraak in het deelakkoord tot stand komt." Dat is volgens mij al erg scherp. Het is dus heel duidelijk dat alles wat in 5.1 staat - die € 600.000.000 en het eruit komen met elkaar - alleen van toepassing is op het moment dat daaraan wordt voldaan. Om dat nog een keer kracht bij te zetten, hebben wij vanuit de provincie Utrecht middels een brief aangegeven hoe wij deze passage lezen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als je leest in dit bestuursakkoord dat het deelakkoord voor het landelijk gebied uiterlijk 15 juni afgerond zou moeten zijn, hoe logisch is het dan nu allerlei juridische procedures in de lucht te hebben hangen? Waarom niet gewoon drie weken gewacht en goed dooronderhandeld en vervolgens te besluiten of het geheel acceptabel is of niet?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Op 15 juni komt er een voorstel van een commissie die hiermee bezig is. Wat ik heb begrepen is dat dat op zich al weer wat tijd met zich meeneemt. In die tussentijd verandert dus de juridische positie van de provincies niet. Dat is volgens mij de kern, waarin de Staten dit akkoord moeten beoordelen: verzwakt de positie ten opzichte van het moment van ondertekenen, ja of nee? Voor gemeenten zitten er heel andere discussies aan vast. Met betrekking tot de provincies hebben wij er nadrukkelijk voor gewaakt dat zaken die een open einde hadden, een open einde

houden, en dat de positie van de provincies niet verzwakt. Dat geldt zeker voor dit punt, omdat daarin de grootste risico's voor de provincie zitten. Er is namelijk ook een aantal provincies dat al investeringen heeft gedaan en daarmee een echt financieel probleem op zich af ziet afkomen. Wij hebben dat willen voorkomen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als je een akkoord ondertekent, waarin staat dat die afspraken binnen het deelakkoord een plek zullen moeten vinden en als je verderop zegt dat je de bereidheid uitspreekt om binnen die afspraken tot oplossingen kunt komen, bijvoorbeeld die korting € 600.000.000, dan verzwak je natuurlijk de positie van de provincie en de positie van je eigen onderhandelingsplek als je dat doet vooruitlopend op een akkoord over een van die heel belangrijke onderdelen, waaronder het landelijk gebied.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet niet of de heer De Kruijf wel eens voor een rechter heeft gestaan aangaande overeenkomsten. Een van de dingen die een rechter meestal doet in een conflict, al sta je juridisch nog zo sterk, is vragen: "Wilt u alstublieft even op de gang gaan staan en kijken of u er met elkaar op de gang uitkomt." Over het algemeen wordt er dan van je verwacht dat je met elkaar wat beweging gaat maken. Het enige wat hierin staat, is dat wij die beweging met elkaar willen maken, waarbij je als je de juridische instrument inzet door die rechter verplicht zult worden om op de gang met elkaar kunt kijken of je tot een deal kunt komen. Als je dat niet doet of niet wilt, dan verzwak je je positie juist. Wat ik hiermee heb willen aangeven, is dat wij met elkaar de bereidheid hebben om te kijken of wij eruit kunnen komen. Wij willen echter niet de juridische positie die wij hebben - dat is dat momentje dat je hebt op de gang - loslaten. Wij hebben wel gezegd dat wij willen kijken of wij met elkaar een eind op weg kunnen komen. Als je namelijk later in die positie komt, kun je aangeven dat je alles hebt geprobeerd om er met elkaar uit te komen, maar dat het niet gelukt is. Het op voorhand instemmen met het geheel hebben wij met deze zinsnede geregeld en om die reden hebben wij nog een aanvullende brief geschreven om te voorkomen dat er ook

maar enige onduidelijkheid of frictie zou kunnen zitten in wat wij bedoeld hebben met dit akkoord.

Als ik over de volle linie kijk, dan vind ik de opmerking van mevrouw Mineur over software en regeltjes wel een aardige. Ik heb zelf ook wel eens wat met software gedaan en mij werd altijd uitgelegd dat hoe minder regels je in software hebt, hoe sneller de software gaat lopen. Dus volgens mij is het helemaal niet verkeerd om die doelstelling mee te geven, maar het is vervolgens wel afhankelijk van hoe je met die regels omgaat en of het nog steeds wel de output is die uit de desbetreffende software gaat komen. Dat is volgens mij echter wat iedereen altijd wil, want anders moet je niet gaan lopen knutselen.

Volgens mij kan ik niet anders zeggen dan dat wij ons keihard hebben ingespannen voor het resultaat dat er ligt. Er zitten plussen en minnen in, maar het geheel overziend adviseren wij de Staten dringend in te stemmen met het akkoord. Dat betekent voor ons dat er nog werk aan de winkel is op de diverse deelakkoorden om er zoveel mogelijk voor de provincie Utrecht en voor alle provincies uit te halen.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan een tweede termijn?

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde had het over een beetje schuiven van meningen, links en rechts. Dat is precies waarop ik nog even wil doorgaan. Ik had het eigenlijk al bij de interpellatie willen doen, maar toen wist ik het nog niet zeker. Ik heb het nu echter zwart-wit voor mijn neus liggen. Dat is het verslag van de Statencommissie WMC van 9 mei jl., waar een commissielid van 50PLUS laat weten dat zijn fractie weliswaar begrip heeft voor de bezwaren die door de PVV zijn geuit, maar dat zij toch schoorvoetend akkoord gaat met het voorliggende bestuursakkoord. Mijn vraag aan de fractie van 50PLUS is nu: kunt u uitleggen wat de beweegredenen zijn geweest van die mening? Vandaag zegt de fractie van 50PLUS dat zij totaal niet akkoord gaat.

Mevrouw HOEK (50PLUS) Mijnheer de Voorzitter! Het was het commissielid dat dit inderdaad heeft

gezegd, maar dat ging nog niet echt om een besluit. Bij nader inzien zijn wij tot inkeer gekomen en besluiten wij nu zoals wij hebben gezegd. Het was in de commissie al schoorvoetend.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is duidelijk maar mijn vraag was of de fractie van 50PLUS kan toelichten waarom zij in de commissie tot een andere besluitvorming is gekomen. Het is echt van min naar plus.

Mevrouw HOEK (50PLUS) Mijnheer de Voorzitter! Wij waren tot de conclusie gekomen dat de zwakkeren in onze samenleving er slecht afkomen. Het is juist die groep die toch al minder voor zichzelf kan opkomen. Daarnaast speelde nog dat er heel veel punten naar de gemeenten toegaan en dat niet alle expertise en kwaliteit in elke gemeente aanwezig is. Daar kan niet elke gemeente iets aan doen, maar het is wel vaak een feit en daardoor kan er ongelijkheid ontstaan tussen buurgemeenten. Daarom zijn wij toch van mening dat wij op dit moment niet akkoord gaan met het bestuursakkoord.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daar is goed over nagedacht.

Mevrouw HOEK (50PLUS) Mijnheer de Voorzitter! Ja.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik had het natuurlijk ook voorbij kunnen laten gaan, maar ik wil in elk geval hier dankzeggen voor het overtuigende antwoord van de gedeputeerde. Wat ik sterk vind van de gedeputeerde - ik hoop ook dat de mensen die voornemens zijn om tegen te stemmen dat toch nog eens in overweging nemen - is dat wij hier als provinciale bestuurders zitten en wij moeten kijken welke effecten het heeft het voor de provincie en het werkveld van de provincie. Natuurlijk zitten er ook negatieve kanten aan en ik kan mij voorstellen dat men vanuit partijpolitiek zegt dat men daar moeite mee heeft. Ik zou het echter erg op prijs stellen als alle collega's naar het akkoord kijken met de pet die zij hier op hebben. Het gaat mij erom dat er gestemd wordt, niet vanuit het oppositievoeren om het oppositie-

voeren, maar vanuit de verantwoordelijkheid die men heeft.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet niet of ik mij hierin moet herkennen. Ik doe dat maar even niet.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Als de heer De Kruijf zich aangesproken voelt, dan mag dat natuurlijk altijd.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Totaal niet.

Terecht wordt opgemerkt dat je natuurlijk goed moet beoordelen wat het effect is voor de provincie. Mijn vraag aan mevrouw Doornenbal is of zij weet wat het effect voor de provincie is. Dat weet zij niet. Het punt is namelijk dat zij daarop misschien pas over drie weken meer zicht zal hebben. Toch stemt zij nu al in met een akkoord, waarvan de uitkomst nog zeer ongewis is qua effecten op deze provincie.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Daarin zit nu juist de sterkte van de reactie van de gedeputeerde. Hij zei dat wij akkoord kunnen gaan met de basis, maar dat wij bij de deelakkoorden nog een aantal slagen om de arm hebben kunnen houden. De gedeputeerde heeft ook gezegd dat juridisch nog het een en ander mogelijk is. Juist daarom vond ik dat hij die overtuigingskracht heel goed benut heeft. Om die reden zei ik dat het gewoon goed zou zijn als wij ons allemaal realiseren waarom wij hier zitten, met welke pet op wij hier zitten en dat wij kunnen concluderen dat het voor de provinciale beleidsvelden in elk geval goed zou zijn.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat ik cruciaal vind, is het effect van dit akkoord op de provincie. Dan is het toch onbestaanbaar dat je nu alvast akkoord gaat, terwijl er nog zoveel ellende verscholen ligt in dat deelakkoord dat nog afgesloten moet worden voor 15 juni?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik bestrijd werkelijk dat wij onderscheid moeten maken tussen de hoofdstukken in dit akkoord die op de provincies betrekking hebben en de hoofdstukken die op de gemeenten betrekking hebben. Het is

één akkoord. Het gaat allemaal om onze inwoners. Daar hebben wij allemaal voor te zorgen en dat hebben wij mee te nemen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik concludeer dat het eigenlijk geen zin heeft voor de gedeputeerde om alle argumenten op tafel te leggen als dit soort dingen vooringenomen zijn.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan mevrouw Mineur en indirect aan de heer IJssennagter, die D66 aansprak op het feit dat wij een U-bochtconstructie zouden maken. Toen mevrouw Mineur volksvertegenwoordiger werd voor de provincie, was haar beeld toen dat zij volksvertegenwoordiger werd vanuit het provinciale vlak of was zij voornemens voor de gemeenten en de landelijke overheid in een keer volksvertegenwoordiger te zijn en heeft zij dat ook aan de gemeenten gemeld?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben een provinciaal volksvertegenwoordiger, zeker in deze zaal. Ik ben dat ook in de gemeenteraad van De Bilt, maar dat ligt nu niet voor. Waar het mij om gaat, is dat het een integraal akkoord is. Het gaat over een grote samenhang aan onderwerpen, waarin de vier geledingen samen een akkoord sluiten. Daarmee hebben wij allemaal te maken.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een tweede vraag die hiermee te maken heeft is de volgende. Kan mevrouw Mineur zich voorstellen dat er partijen zijn, zoals D66, die zeggen: "Wij bepalen vanuit de provincies, vanuit die provinciale beleidsonderwerpen, hoe wij er tegenaan kijken en wij hebben er geen problemen mee dat D66-collega's in de stad of in de Tweede Kamer, die daar vanuit een heel andere visie naar kijken, een heel ander standpunt innemen, onder het motto: blijf bij je leest." Valt dat in de ogen van mevrouw Mineur niet te verdedigen?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Vanuit SP-perspectief gaat het over de samenhangende wereld. Wij hebben wat dat betreft geen onderscheid tussen: wat voor de gemeente goed is, is ineens voor de provincie slecht, of omgekeerd. Dit is een akkoord dat voor mensen wordt gesloten. Daar gaan wij voor.

De heer IJSSENNAGGER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat D66, die zich altijd gepromoot heeft als een beginselpartij, kennelijk accepteert dat je die beginselen op gemeentenniveau anders uitlegt dan op provincieniveau en dat men op landelijk niveau de vrijheid heeft daar weer anders tegen aan te kijken. Het is goed dat wij dat weten. Dan kunnen wij er voortaan rekening mee houden.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Nee hoor. Ik wil nog een keer heel goed benadrukken dat wij houden van efficiënt bestuur, maar ook van een efficiënte volksvertegenwoordiging. Dat betekent dat ik op provinciale onderwerpen als volksvertegenwoordiger gekozen ben door burgers tijdens de statenverkiezingen. Dat zijn de onderwerpen waarop ik mij gedraag als volksvertegenwoordiger. Natuurlijk, als de heer Ijssennagger algemene vragen heeft over de landspolitiek, dan wil ik daar met alle plezier met hem over praten bij een borrel, maar in deze arena hebben wij het over provinciale beleidsonderwerpen. Hij mag er anders over denken, maar ik wil hem wel hierbij uitleggen wat de reden is waarom wij met het akkoord kunnen instemmen.

De heer IJSSENNAGGER (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat voor D66 efficiënt hetzelfde is als vrijheid blijheid.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een ridiculisering van mijn woorden.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij teruggaan naar het onderwerp zelve. Is er nog behoefte aan verdere woordvoeringen? Dat is niet het geval, zie ik. Aan mevrouw Mineur wil ik nog kenbaar maken dat wij straks eerst het voorstel in stemming brengen en daarna de motie. Als je goed naar de redactie van de motie kijkt, dan kan ik mij voorstellen dat daarin een complicatie zit. Ik geef het maar even mee.

Statenvoorstel Ruimte voor de Lek.

De heer BALEMANS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ruimte voor de Lek is een project dat de fractie van de VVD van harte omarmt. Het college

van GS vraagt nu aan ons de financiële middelen vrij te geven, zodat wij daadwerkelijk de schop in de grond kunnen zetten. Dat is op zichzelf verheugend nieuws. Wij hebben hierover in de commissie ook even gesproken en ik wil hier graag van de gedeputeerde horen dat wij er klip en klaar zeker van kunnen zijn dat het project succesvol kan beginnen en succesvol kan worden afgerond. Er zit, heel even, een kink in de kabel. Althans, er is nog wat onzekerheid. Dat betreft het bedrag € 2.400.000 dat gereserveerd is vanuit het ILG. Die tegoeden zijn bevroren en doordat zij bevroren zijn en niet geblokkeerd, zou je zeggen dat het nog hoop biedt, want wellicht komt staatssecretaris Bleker tot inkeer en gaat hij het wel doen. Van de gedeputeerde zou ik willen weten wat zijn inzet wordt om ervoor te zorgen dat dit project geslaagd de eindstreep gaat halen, of het nu ILG-geld is of wat dan ook, maar dat wij voldoende geld hebben om te realiseren wat wij hier met elkaar willen.

Ik heb overigens ook de reactie van de gedeputeerde gelezen op de brief van het Comité Bossenwaard. Daarover heb ik verder geen vragen; ik kan leven met de antwoorden die de gedeputeerde op dat punt heeft gegeven.

Kort en krachtig: wij hebben even die financiële hiek, zo zal ik het maar even noemen. Ik wil dus graag horen dat de gedeputeerde dat gaat oplossen en dat het project geen gevaar loopt. Die garantie wil ik hier graag horen.

De heer KILIC (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Geen woordvoering van de fractie van de PvdA. Mijn punt was hetzelfde als het punt van de heer Balemans.

De heer DE KRUIF (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het project Ruimte voor de Lek is voor de fractie van het CDA een prachtig voorbeeld van hoe een goede integrale aanpak bij gebiedsontwikkeling kan leiden tot een breed gedragen plan. Met als doel de overstromingskansen te verkleinen en daarnaast de ruimtelijke kwaliteit en de leefbaarheid van het gebied te vergroten, is samenwerking gezocht met vier gemeenten, twee waterschappen, Rijkswaterstaat en de Programmadirectie Ruimte voor de Rivieren. Ook alle direct belanghebbende partijen zijn intensief betrokken geweest bij het proces. Het resultaat is naar onze mening een

breed gedragen projectontwerp, waarin vrijwel alle vooraf gestelde doelen worden behaald. De maatgevende hoogwaterstand wordt met ruim acht centimeter verlaagd en het saldo voor de EHS is positief. Daarnaast wordt de beleefbaarheid van het gebied vergroot, o.a. door wandelpaden en uitzichtpunten. In die zin is de fractie van het CDA dan ook bijzonder positief over dit plan.

Een punt van zorg, en daarmee sluiten wij ons aan bij de fractie van de VVD, is uiteraard de onzekerheid omtrent de bijdrage van € 2.400.000 uit de ILG-middelen. Hoewel de berekeningen aangeven dat ook zonder de € 2.400.000 de saldering van de natuurdoelen een positief resultaat zal kennen, blijkt tegelijkertijd dat de provincie haar regierol niet adequaat zou kunnen uitvoeren. Zoals al is opgemerkt in de commissie RGW, vinden wij het wel van belang duidelijk te stellen dat het probleem dat daardoor kan ontstaan een door het Rijk op te lossen probleem is. Het feit dat het project Ruimte voor de Lek door de provincie is opgenomen als herijkte EHS in het Akkoord van Utrecht, geeft ons voor dit moment voldoende zekerheid om met dit voorstel in te stemmen, zeker ook omdat het project geen vertraging kan verdragen.

Samenvattend kan de fractie van het CDA akkoord gaan met het voorstel.

De heer HOEFNAGELS (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wat betreft het project Ruimte voor de Lek heeft de fractie van D66 slechts enkele opmerkingen. De meeste opmerkingen zijn al gemaakt door de vorige sprekers en betreffen de € 2.400.000. In het oorspronkelijke besluit om over te gaan tot een inpassingsplan is aangegeven dat bij de verdere planuitwerking het EHS-saldo altijd positief dient te zijn. Dit is voor de fractie van D66 een voorwaarde geweest om in te stemmen met de voortgang. Inmiddels toont het Rijk zich, zoals bekend, een niet al te betrouwbare partner wat betreft de benodigde gelden voor natuurontwikkeling. De fractie van D66 heeft daarover bij de bespreking van het bestuursakkoord al een en ander gezegd. Desondanks geeft het college van GS aan dat bij de geplande ontwikkeling de saldobenadering sowieso positief blijft. Onze fractie is daarover in elk geval al positief. Dat betekent niet dat wij niet wensen dat er zoveel mogelijk geld vanuit het ILG beschikbaar komt, zodat

het een zo goed mogelijk plan wordt, zoals zojuist al is aangegeven.

Daarnaast zijn de plannen uitgewerkt conform de afspraken dat er slechts sprake is van extensief toerisme. Ook wat dat betreft is voldaan aan de destijds gestelde voorwaarde van D66.

Met de omgeving is goed samengewerkt in dit project. De vragen die door het Comité Bossenwaard zijn gesteld naar aanleiding van de definitieve keuzes zijn, wat de fractie van D66 betreft, afdoende beantwoord. De gedeputeerde heeft toegezegd nog met de bewoners in overleg te gaan over de beperkte nadelige verkeersontwikkeling in de Buitenstad van Vianen. Hopelijk kan daarbij de extra overlast worden geminimaliseerd. Echter, niet door het aanleggen van een rondweg; dat is enkele stappen te ver. De fractie van D66 zal daarom instemmen met het voorliggend besluit.

Mevrouw BROERE (PVV): Mijnheer de Voorzitter! In deze tijd van droogte zou je dit agendapunt bijna noemen: 'had de rivier maar ruimte nodig'. In 1993 en in 1995 steeg het waterpeil op de Nederlandse rivieren tot grote hoogte. Om een watersnoodramp in de toekomst te voorkomen, moesten de dijken dringend worden aangepakt. In de jaren na 1995 is een groot aantal dijken in het rivierengebied daarom verbeterd. Momenteel wordt er hard gewerkt aan het programma Ruimte voor de Rivier, waarbij de rivier meer ruimte krijgt om zo het water veilig naar de zee af te voeren. Het concept is ontstaan doordat er steeds minder draagvlak was voor het verhogen en versterken van de dijken en doordat de wens om de kwaliteit van het rivierengebied te verbeteren.

De RGW-commissieleden kregen tijdens het werkbezoek aan het project Ruimte voor de Lek uitgebreide informatie over dit project. Het projectontwerp spreekt de fractie van de PVV aan, zeker omdat de belanghebbende bewoners tijdig bij het project zijn betrokken. Ook de invulling van de recreatieve voorzieningen wordt door de fractie van de PVV positief beoordeeld.

Onzes inziens zijn de bezwaren van het Comité Bossenwaard tegen de hoofddoelstelling van grotere veiligheid door de heer Martens voldoende weerlegd. De tweede hoofddoelstelling, vergroten van ruimtelijke kwaliteit, wordt, wat de fractie van de PVV betreft, voldoende ingevuld.

Tijdens het werkbezoek en in de stukken werd

gewag gemaakt van bezwaren van de bewoners van de Buitenstad van Vianen. De dag na het werkbezoek ben ik daar eens gaan kijken.

De bezwaren van de bewoners over toename van verkeeroverlast door de aanzuigende werking van de Ponthoeve is begrijpelijk aangezien de straten in de Buitenstad erg smal zijn. De door de bewoners gewenste rondweg lijkt ons echter wat 'overdone'. Wellicht kan er eens gekeken worden of de pont naar de Ponthoeve, waarmee wij heerlijk heen en weer zijn gevaren, een upgrade kan krijgen, zodat meer bezoekers van de Ponthoeve van de pont gebruik gaan maken. Je hebt dan aan de kant van Nieuwegein wel een parkeerprobleem, maar er ligt daar een mogelijkheid om een parkeerterrein van Rijkswaterstaat hiervoor in te richten en te benutten.

De financiële bijdrage van de provincie van € 4.000.000 is voor de fractie van de PVV geen obstakel; veiligheid is evident. Zorg voor de natuur en het landschap vinden wij, daar waar mogelijk, belangrijk. Het bevrozen van de bijdrage van € 2.400.000 van het ILG is in dezen een probleem. Wij pleiten voor maximale druk op het Rijk deze bijdrage te fourneren. Mocht dit onverhoopt niet lukken, dan zijn er twee mogelijkheden:

- *Een versobering van natuurontwikkeling en recreatie.*
- *De fractie van de PPV gaat het college adviseren hoe uit andere middelen € 2.400.000 kan worden vrijgemaakt. Dit lijkt ons niet heel moeilijk. Het schrappen van een half ecoduct - een heel ecoduct dan, anders vallen de dieren eraf - zal voldoende zijn.*

De fractie van de PVV steunt het voorstel om het projectontwerp en de adviesnota Ruimte voor de Lek vast te stellen en het resterende bedrag van het coalitieprogramma Ruimte voor de Lek, zijnde € 3.780.000, vast te stellen en vrij te maken.

De heer BEKKERS (GL): Mijnheer de Voorzitter! Gelukkig stemt de PVV voor het bestuursakkoord, dus komen die rijksmiddelen er wellicht toch nog en kan dat halve ecoduct toch een heel ecoduct zijn. Ruimte voor de Lek is goed voor de waterveiligheid, voor de natuur en voor de recreatie. De fractie van GroenLinks vindt de uitleg van het college van GS, dat de oorspronkelijk gestelde

natuurdoelen niet worden gerealiseerd, adequaat. Wij vinden het natuurlijk jammer dat er niet meer natuurdoelen worden gerealiseerd, maar de uitleg is voldoende.

Wij steunen het college van GS in de conclusie dat een extra rondweg bij de Buitenstad niet nodig is en door middel van de voorgestelde alternatieven kan worden opgevangen.

Wij hebben ook kennis genomen van de bezwaren van het Comité Bossenwaard. Wij kunnen dat als volgt duiden. Wij zien in het projectontwerp voordelen voor de mensen die in Nieuwegein en in Vianen wonen. Wij begrijpen dat de mensen die daar wonen daarvan graag gebruik willen maken, maar wij zien de waarde van deze gebieden ook meer lokaal- en gemeenteoverstijgend en daarnaast heeft het een aanzuigende werking, waarmee de mensen ter plekke niet altijd blij zijn. Dat is dan wel het gevolg, maar al met al weegt hier wat ons betreft het regionale belang op tegen het zuiver lokale belang.

Net als de fractie van de PVV, heeft de fractie van GroenLinks een paar suggesties voor de verdere uitwerking. Het stuweiland is nu buiten het plan gehouden. Er gebeurt wel iets met de dam. Wij denken dat in de toekomst de potentie van dat stuweiland om bij te dragen aan de natuurdoelen zeer aanwezig is, dus als er in de toekomst vervolgstappen gezet kunnen worden om dat stuweiland erbij te betrekken, zorg dan dat dit ten aanzien van de natuurdoelen optimaal benut wordt. De bijdrage van het Comité Bossenwaard heeft ons ook op het spoor gebracht van de camperstandplaats. In de stukken kon ik niet goed terugvinden of er ook een bijdrage van overnachtende of bivakkerende campers gevraagd wordt. Wellicht is dat iets, zodat in die zin bepaalde maatregelen voor de lokale bewoners daaruit bekostigd kunnen worden. Ik kon niet echt iets vinden over kleine restauratieve voorzieningen. Misschien is dat aardig voor de mensen daar. Aangezien het natuurlijke en cultuurhistorische karakter zo voorop staat, lijkt ons een in die zin vormgegeven restauratieve voorziening aardig voor bewoners en passanten.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Onze punten zijn voldoende besproken. Wij laten hier onze beurt voorbijgaan.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voor-

zitter! Ruimte voor de Lek: een geweldig traject, waarin maatregelen om de waterveiligheid te vergroten worden gecombineerd met een impuls voor natuur en recreatie. Wij mogen er best trots op zijn dat de provincie, onze provincie Utrecht, trekker is van dit project.

In het verleden had de fractie van de ChristenUnie nogal wat bezwaren en zorgen bij de plannen. Zo was er eerst de bebouwing in de uiterwaarden bij Nieuwegein, waartegen forse weerstand bestond bij de bewoners en bij onze fractie. Gelukkig is deze bebouwing al snel geschrapt uit de plannen. Ook hebben wij samen met de fractie van de SGP vragen gesteld over de kwelproblematiek in Vianen. Ook aan deze bezwaren is tegemoet gekomen door onderdelen van het natuurbeheerplan aan te passen. De fractie van de ChristenUnie is zeer te spreken over het projectplan dat Provinciale Staten vandaag zullen vaststellen.

Het Comité Bossenwaard heeft in een brief een aantal bezwaren bij het huidige plan opgesomd. Vorige week zijn deze bezwaren uitvoerig aan bod gekomen toen de commissie RGW op excursie ging in het gebied. Ook hebben wij de memo van gedeputeerde De Vries ontvangen, waarin hij nog eens puntsgewijs alle bezwaren doorneemt. De fractie van de ChristenUnie vindt de toelichting die wij tijdens de excursie hebben gekregen en de memo van Gedeputeerde Staten heel overtuigend. Daarbij noemen wij met name de reactie op de bezwaren op het punt van de benodigde waterstanddaling in relatie tot de benodigde beheerruimte, de rondweg om de Buitenstad van Vianen en de recreatieve plannen voor de Pontwaard.

Een punt van zorg blijft de rijksbijdrage voor de natuurdoelen, zoals ook door andere fracties al naar voren is gebracht. Wat ons betreft blijft het college zich keihard inzetten voor het Akkoord van Utrecht, waarvan dit project een onderdeel is. Ongetwijfeld heeft de gedeputeerde gelijk dat ook zonder de rijksbijdrage de natuurdoelen een plus scoren, maar hoe handig is het om dit heel hardop te zeggen? Wij roepen het college op de ambities hoog te houden.

De fractie van de ChristenUnie is dik tevreden over het voorliggende projectplan en kan daarmee van harte instemmen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voor-

zitter! Wij zouden in herhaling vallen, dus ik laat de beurt over gaan.

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van 50PLUS zal akkoord gaan met het voorstel, met de kanttekening dat veiligheid het doel moet zijn en dat veiligheid het doel moet blijven. Bij niet toereikende financiële middelen kan, wat de fractie van 50PLUS betreft, de nodige franje uit het project geschrapt worden. Veiligheid is het allerbelangrijkste. Dan denken wij bijvoorbeeld aan het soberder inrichten ten behoeve van recreatie. Daarmee kun je de veiligheid op het hoogste niveau brengen. Wij gaan akkoord, maar willen dit wel meegeven.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Mijn bijdrage heeft een beetje het karakter van een stemverklaring. Wij kunnen instemmen met dit voorstel met dien verstande dat wij ervan uitgaan dat ondanks het eventueel wegvallen van rijks gelden de natuurdoelstellingen binnen dit project overeind blijven. Dat is mede gezien de uitspraken van de gedeputeerde over kwalitatieve en kwantitatieve saldowinst voor de EHS.

De heer DE VRIES (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het enthousiasme dat ik hier bij de verschillende fracties bespeur, deel ik van harte: een fantastisch mooi project en ook een voorbeeldproject voor de provincie Utrecht. Het is een heel belangrijk project voor de provincie Utrecht en het is een mooi onderdeel van Ruimte voor de Rivier. Ik denk dat wij wat dat betreft de partners waarmee wij hebben samengewerkt om dit projectplan vorm te geven, een pluim moeten geven. Het is heel belangrijk geweest dat wij dit samen hebben opgepakt en het op die manier vormgegeven hebben, zodat iedereen feitelijk aan boord bleef midden op de Lek, waar wij mee bezig waren. Ik ben dan ook zeker van plan - zeg ik tegen de fracties die hebben aangegeven zorgen te hebben over de rijksbijdrage - het Rijk aan zijn verplichting te houden om van dit plan een succes te maken. Die zorg is er en die zorg deel ik ook. Het is echter mijn inzet, samen met collega Krol, ervoor te zorgen dat wij Ruimte voor de Lek op een succesvolle manier kunnen afronden en dat het hele project, zoals wij dat nu voor ogen hebben, uitgevoerd kan worden. In de commissie heb ik eerlijk en helder aangegeven dat er ook

zorgen zijn en dat wij die zorgen zien. Ik heb de Staten die zorgen niet willen onthouden. Zodra er meer rook komt uit de schoorsteen van gedeputeerde Krol wat betreft zijn onderhandelingen met staatssecretaris Bleker, zal ik de Staten informeren over de consequenties die dat eventueel zou kunnen hebben voor ons project Ruimte voor de Lek. Vooralsnog ga ik er gewoon van uit dat wij op deze manier aan de slag kunnen.

Ik loop de punten langs die door verschillende fracties zijn ingebracht. De fractie van het CDA is positief. De fractie van de VVD heeft haar zorgen. Hopelijk heb ik die kunnen tackelen met de inzet die ik hier heb getoond. Hetzelfde geldt voor de fractie van D66. Ook wij vinden die EHS-saldoberekening buitengewoon belangrijk. Daar gaan wij helemaal voor.

De fractie van de PVV is ook positief. Daarmee ben ik heel blij. Ik hoop dat de PVV bij haar fractie in de Tweede Kamer het signaal zal afgeven dat zij het belangrijk vindt dat het geld dat het Rijk ons heeft toegezegd op deze manier inderdaad naar ons toe zal komen. Voor de PVV is er een schone taak om daarop actie te ondernemen. Mocht het niet zo zijn, dan ga ik graag nog in discussie over de vraag hoe wij daaraan een mouw kunnen passen. Het Comité Bossenwaard heb ik voldoende antwoord kunnen geven op de vragen die daar nog op tafel lagen. De fractie van GroenLinks zei nog dat het stuweiland er nu niet in zit. Dat klopt. Dat doen wij expres zo, om het niet gecompliceerder te maken dan het feitelijk al is. Wij gaan er zeker nog verder naar kijken in het verloop van de ontwikkeling van de plannen aldaar. De rest van de opmerkingen neem ik graag mee en neem die op dit moment even voor kennisgeving aan.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan woordvoering in tweede termijn? Dat is niet het geval.

Statenvoorstel rapport Randstedelijke Rekenkamer Vitaal Platteland Provincie Utrecht.

De VOORZITTER: Het voorstel heeft een ster en houdt een ster. De afhandeling komt bij de stemmingen aan de orde.

Aanvangstijdstip vergaderingen van Provinciale Staten.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Deze vergadering begint standaard om 14.00 uur. Als wij niets te bespreken hebben, zijn wij om 16.00 uur klaar met de vergadering.

Er staat altijd wel iets op de agenda en de 'Wet van behoud van ellende' zegt dat wij er dan toch allemaal iets over willen zeggen. Dus dat doen wij dan en als de pers haar werk doet, dan worden alleen de hoogtepunten in het zes-uur-journaal gemeld. Als het nergens over gaat, is dat niks. Als het wel ergens over gaat, dan loopt de vergadering uit tot na 16.00 uur en soms ver na 16.00 uur, maar als er filmpjes gemaakt moeten worden, dan moeten die bewerkt worden en gaat de journalist om 16.00 uur weg. Dat schiet niet echt op. Is dat erg? Dat lijkt mij wel. Wij geven jaarlijks een paar ton uit aan het vergroten van de zichtbaarheid en de herkenbaarheid bij het algemeen publiek. Dus, laten wij dan vooral gebruik maken van de middelen hiervoor. Het regionale avondjournaal is de snelste manier om voor het voetlicht te brengen waarmee wij bezig zijn. RTV Utrecht bereikt wekelijks 400.000 mensen en de uitzending van 18.00 uur heeft verreweg het grootste bereik. Daar kunnen geen 100 banners in bushokjes of glossy magazines tegenop.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als ik mevrouw Mineur alle argumenten hoor noemen als het gaat om RTV Utrecht en de tijd waarop de journalist naar de studio moet om filmpjes te monteren, heb ik een tegenvraag. Wij hebben vernomen van onze raadsfractie in Utrecht, dat RTV Utrecht daar wel heel vaak 's avonds aanwezig is. Kan zij verklaren waarom dat daar wel zou kunnen en hier niet?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ken die informatie niet, maar ik neem aan dat het ermee te maken heeft dat men niet om 18.00 uur de berichten in het journaal wil hebben. Die berichten zijn achterhaald, zo lijkt mij, als die een dag later moeten worden uitgezonden.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Of je dan een vergadering afsluit om 17.00 uur of om 19.00 uur, maakt dat zoveel uit? Echter,

wat vindt mevrouw Mineur van het gegeven dat ik zojuist noemde? Ontkracht dat dan niet haar argumenten?

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dit is de informatie waarover ik beschik: de journalist vertrekt om 16.00 uur, waarna hij in zijn redactie de zaken bespreekt en filmpjes monteert. Ik kan mij voorstellen dat dat tijd kost en als je inderdaad bij het best bekeken journaal je berichten geplaatst wilt hebben, dan ligt het voor de hand dat om 18.00 uur te willen doen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het is volgens mij interessant om dat eens goed uit te zoeken.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is interessant dat mevrouw Mineur meldt dat als wij om 14.00 uur beginnen, wij de tijd wel vol weten te praten. Ik denk dat dit daarvan een aardig voorbeeld is. Het wordt natuurlijk nog interessanter wanneer wij eerder gaan beginnen. Is mevrouw Mineur met mij van mening dat de tijd dan nog meer volgepraat zal worden? Ik maak mij helemaal niet ongerust dat RTV Utrecht wel terugkomt als zij dat willen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het lijkt mij een rare kronkel om aan te nemen dat als wij vroeger beginnen, wij dan langzamer gaan praten.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Mineur gaf dat zelf aan.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat is niet wat ik bedoel.

De heer BARNEVELD BINKHUYSEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daar was ik een beetje bang voor, dus ik stel mij eigenlijk voor dat wij discussie snel beëindigen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Als de heer Barneveld Binkhuysen mij niet interrumpeert, kan ik mijn betoog afmaken. Als datgene wat ik gezegd heb geen overtuigend argument is, dan moeten wij misschien eens uitrekenen wat het kost aan dinerkosten. Niet drie

gangen de man, hoe lekker het ook is, maar drie broodjes en een glaasje karnemelk bijvoorbeeld. De fractie van de SP stelt dus voor de vergadering te vervroegen. Dat hoeft niet per se naar 09.00 uur 's ochtends, maar als wij naar 11.00 uur gaan, hebben wij tenminste die drie uur extra om ons punt te maken. Wij vertegenwoordigen het volk. Het minste dat wij kunnen doen, is het volk laten zien wat wij aan het doen zijn.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het is mevrouw Mineur misschien ontgaan, maar er zijn hier ook veel mensen met een gewone betaalde baan. Wat denkt zij dat het kost als wij met z'n allen niet gaan werken op maandagochtend? Daarnaast, dat weet zij, is er door de christelijke partijen in het fractievoorzittersconvent een argument aangehaald. Zij zeggen: wij vergaderen op maandag en juist die ochtend hebben wij nodig om een aantal dingen nog op een rij te zetten. Ik denk dat dat ook meegenomen moet worden in de overwegingen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Doornenbal noemt twee punten. Het eerste punt is dat mensen een betaalde baan hebben. Dat is waar. Het is nu echter al zo dat wij de hele maandag vrij houden voor werkbezoeken, commissievergaderingen, enzovoort. Wat betreft het andere punt dat mevrouw Doornenbal maakt, stel ik voor dat wij om 11.00 uur beginnen en niet om 09.00 uur. De inhoud van de punten die op de agenda staan, wordt vrijwel altijd voorbesproken in de commissie, dus dat werk is lang en breed gedaan.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Mineur vroeg zich af wat het diner kostte, maar heeft zij ook uitgerekend wat het aan mensuren kost? Laten wij het scherp houden. Dat diner is gewoon een raar argument. Mevrouw Mineur kan het echter in stemming brengen. Ik denk dat de fractie van het CDA tegen zal stemmen.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben heel blij met de woorden van mevrouw Doornenbal. Wij zijn een van de fracties die aangegeven hebben dat zij de maandagochtend absoluut nodig hebben voor de voorbereiding. Wij

doen dat absoluut niet op zondag. Wij kunnen op maandagochtend dan nog de laatste moties en amendementen doornemen. Het is in de praktijk vaak zo dat de maandagochtend gebruikt wordt voor een extra overleg. De griffie probeert daarom alles zo goed mogelijk te plannen op de maandagen. Dat betekent dat de maandagochtend voor de statenvergadering behoorlijk vaak bezet is. Dan blijft er al met al niet veel tijd over om statenvergaderingen degelijk voor te bereiden, tenzij je gaat uitwijken naar de zondag. Dat willen wij dus niet. Ik wil daarom graag een pleidooi houden om de aanvang van de vergadering op hetzelfde tijdstip te laten. Dan hebben wij en anderen de ruimte om de zaken deugdelijk voor te bereiden.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik vraag om niet meer dan drie uur. Mij dunkt dat dat in een hele week, tussen de laatste commissievergadering en de statenvergadering, op te vangen is.

De VOORZITTER: De standpunten leken mij in de fractiebijeenkomsten al helder. Het lijkt mij goed dat u uw motie indient, dan weten wij het snel.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat betreft de volgende motie:

Motie M7 (SP): aanvangstijd statenvergadering

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 23 mei 2011, betreffende de aanvangstijd van de statenvergadering;

*gehoord de beraadslagingen;
overwegende dat:*

- *Provinciale Staten jaarlijks meerdere tonnen uitgeven voor het vergroten van de zichtbaarheid en herkenbaarheid bij het algemeen publiek;*
- *RTV Utrecht om praktische redenen maar tot 16.00 uur filmpjes kan maken voor de nieuwsuitzending van 18.00 uur;*
- *RTV Utrecht wekelijks 400.000 mensen bereikt, waarbij de uitzending van 18.00 uur verreweg het grootste bereik heeft;*
- *RTV Utrecht een vaste correspondent inzet voor het werk van Provinciale Staten;*
- *de statenvergadering op dit moment standaard*

om 14.00 uur begint en geregeld tot ver na 16.00 uur uitloopt;

- *de agenda voor Statenleden nu ook al de gehele maandag betreft;*

voorts overwegende dat:

een broodjeslunch voor 47 Statenleden aanzienlijk goedkoper is dan een driegangen diner;

besluiten:

de aanvangstijd van de statenvergadering te vervroegen naar 11.00 uur of 12.00 uur.

En gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt deel uit van de beraadslaging. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Ik schors de vergadering.

Schorsing van 18.25 uur tot 18.35 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Stemverklaringen.

Mevrouw MINEUR (SP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SP wil motie M2 intrekken en behandelen in de commissie. Het gaat over de motie over de administratiekosten bij Vitens. Er is inmiddels zoveel nieuwe informatie gekomen, dat wij daar graag nader naar willen kijken. Motie M6 trekken wij in.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een mededeling te doen over motie M3. Wij hebben duidelijk willen maken dat op geen enkele manier de weg van privatisering voor rotondes en dergelijke mag worden ingezet. Wij hadden ons voorgenomen dat wij ten minste drie keer de uitspraak van de gedeputeerde wilden horen: wij zetten op geen enkele manier koers richting privatisering. Wij hebben kritisch geturfd. Hij heeft het vier keer gezegd, dus wij trekken de motie in.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de moties M2, M3 en M6 zijn ingetrokken.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzit-

ter! Wij hebben een tweetal stemverklaringen. De eerste gaat over motie M1. De heer Driehuijs zal daarover een stemverklaring geven.

De heer DRIEHUIJS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PvdA zal tegen motie M1 stemmen, maar niet omdat onze fractie niet kritisch zou staan ten opzichte van deze toekenning van subsidieaanvragen. Ik wijs ook op onze artikel 47-vragen. Wij wachten echter graag de antwoorden van het college af en zullen naar aanleiding daarvan eventueel vervolgactie nemen.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Onze tweede opmerking betreft motie M5. Daarin staan op zichzelf sympathieke dingen genoemd. Wij zouden daarmee op onderdelen akkoord kunnen gaan, maar tegelijkertijd valt er in het geheel niet zoveel van te zeggen. Dit is niet het juiste tijdstip om dat af te wegen. Wij zullen tegen de motie stemmen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben geen stemverklaringen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Een stemverklaring over agendapunt 10, het bestuursakkoord. De fractie van D66 stemt in met het voorliggende statenvoorstel en onderschrijft de kritische kantekeningen in het statenvoorstel, met name ten aanzien van de korting van € 600.000.000 en de hiermee samenhangende dreiging van rijkswege op de lopende bestuurs-overeenkomst ILG. Wij willen dat via deze stemverklaring nog een keer extra benadrukken.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben twee stemverklaringen. Ten eerste over het weerstandsvermogen, motie M5. Wij zijn ervoor om dat naar beneden te brengen, maar niet voor de doelen die de fractie van de SP voordraagt. Wij zullen dus tegenstemmen. Wat betreft motie M7 over het aanvangstijdstip vinden wij het een goed idee om de agenda enigszins aan te passen, om de herkenbaarheid in dit huis te vergroten. Wij gaan voor de motie stemmen.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Allereerst een paar algemene opmerkingen. Wij vinden het lastig dat via de methode van mondelinge vragen hier heel veel moties op tafel komen,

waarover je niet goed kunt discussiëren. Ik ben daarom blij dat enkele moties teruggebracht worden naar de commissies, zodat wij in staat zijn om de argumenten goed af te wegen en de informatie in te winnen die daarbij nodig is.

Wij zullen tegen motie M1, de kerntaken, stemmen. Dat is een benadering die ons geheel niet aanspreekt.

In motie M4 van de fractie van 50PLUS over de jaarrekening staan sympathieke dingen, maar het daar genoemde bedrag is ongeveer een vijfde deel van ons vrij besteedbare budget jaarlijks. Dat gaat ten koste van zeer veel andere zaken, die wij minstens zo belangrijk vinden. Wij zijn om die reden tegen de motie.

Wat betreft het bestuursakkoord wil ik nog maar een keer zeggen dat GroenLinks niet voor het regeerakkoord is en ook niet voor de uitwerking van de sociale agenda. Wij hebben specifiek gekeken naar die zaken die de provincie aangaan en de afweging brengt ons er dan uiteindelijk toe in te stemmen. Ik merk hierbij op dat een van de leden van de fractie niet aan de stemming zal deelnemen in verband met zijn werkzaamheden bij een op enige afstand betrokken ministerie. Dat leek ons zuiverder.

Ten aanzien van het vervroegen van de aanvangstijd van de vergadering en de suggestie die gewekt wordt dat dit nodig is om inwoners van Utrecht volledig te kunnen informeren, wil ik zeggen dat wij er altijd voor geweest zijn dat onze vergaderingen online worden uitgezonden. Wat betreft de drie uur eerder of een uur later vergaderen of wat dan ook: de gemeenteraad van Utrecht vergadert 's avonds en dat is ook geen probleem. Ik denk dat RTV Utrecht in dit geval zelf enige flexibiliteit zou kunnen aanbrengen in de programmering.

Mevrouw DIK (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben twee stemverklaringen. De eerste stemverklaring geef ik bij het bestuursakkoord. De ChristenUnie heeft zorgen over onderdelen van het akkoord, in het bijzonder betreffende de transitie van de jeugdzorg en de financiering van de natuuropgaven. Wij vinden het echter ook belangrijk met het Rijk in gesprek te blijven in de aanloop naar de nog vast te stellen deelakkoorden. In de discussie is veel naar voren gekomen over de juridische positie van de provincies, die door de vaststelling van dit akkoord niet verslechtert. Al met al

kan onze fractie instemmen met het akkoord. Wij hebben een stemverklaring bij motie M1. Wij zijn het eens met de strekking van de motie. Naar de toekomst toe zou dit de lijn moeten zijn. Dat heeft de gedeputeerde ook toegezegd. Wij vinden het op dit moment echter onbehoorlijk bestuur om lopende het traject subsidies in te trekken of terug te vorderen. Wij zullen tegen de motie stemmen.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Motie M4 is op zich een prima motie om naar te kijken, maar dan alleen in het kader van een integrale afweging bij de voorjaarsnota en de begroting 2012. Wij zullen tegenstemmen. De motie over het weerstandsvermogen: het is prima bespreekbaar om het weerstandsvermogen terug te brengen, maar eveneens als integrale afweging bij begrotingen et cetera.

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Motie M7, aanvangstijd statenvergadering: wij staan sympathiek ten opzichte van de motie. Anderzijds hebben sommige fracties aangegeven een probleem te hebben om eerder te starten. Wij willen andere fracties niet in de problemen brengen en zullen tegenstemmen.

Mevrouw BLOM (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal niet meedoen aan de stemming over agendapunt 11 in verband met betrokkenheid van het bedrijf waar ik werk. Tijdens de commissie was ik voorzitter en heb ik dit agendapunt overgedragen aan mevrouw Dik. Mijn naam op het commissieadvies bij het statenvoorstel zou ik graag gewijzigd zien in die van mevrouw Dik.

De VOORZITTER: Wij zullen melding maken in de notulen van deze standpunten. Ik heb dat ook de heer Nugteren horen zeggen, maar daarbij geen naam gehoord.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat is collega Bekkers.

De VOORZITTER: Dan noteren wij dat en dan is dat helder.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Er staat bij agendapunt 11 een T van Tegen bij D66. Wij zijn echter voor.

De VOORZITTER: Prima, maar ik ga straks de fracties nog langs.

Stemmingen.

De VOORZITTER: Agendapunt 6, het vragen-halfuurtje, de motie over de kerntaken.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M1. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PVV, de SP, de SGP, 50 Plus en de PvdD.

De VOORZITTER: Dan gaan wij over naar agendapunt 9, Statenvoorstel Jaarrekening.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel tot de vaststelling van de jaarrekening 2011 (PS2011PS07).

De VOORZITTER: Dan is aan de orde motie M4, die hoort bij de jaarrekening en is ingediend door de fractie van 50PLUS.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M4. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de SP en 50PLUS.

De VOORZITTER: Aan de orde is motie M5, het weerstandsvermogen, ingediend door de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M5. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de SP, 50PLUS en de PvdD.

De VOORZITTER: Dan krijgen wij het besluit ten aanzien van het bestuursakkoord.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel tot instemming met het Bestuursakkoord 2011-2015 (PS2011PS09), met de aantekening dat de fracties van de PvdA, de SP, 50PLUS en de PvdD geacht worden tegengesteld te hebben en de heer Bekkers zich heeft onthouden van stemming.

De VOORZITTER: Motie M6, die hoort bij agendapunt 10, is ingetrokken.

Dan gaan wij over naar het besluit van het statenvoorstel Ruimte voor de Lek.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel Ruimte voor de Lek (PS2011RGW01), met de aantekening dat mevrouw Blom zich heeft onthouden van stemming.

DE VOORZITTER: Ik kom bij het statenvoorstel over het rapport van de Randstedelijke Rekenkamer Vitaal platteland provincie Utrecht.

De VOORZITTER: Dan stel ik aan de orde de motie over het vervroegen van het aanvangstijdstip van de statenvergaderingen. Dat is motie M7.

Zonder hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten motie M7. Voor de motie hebben gestemd de fracties van de PVV en de SP.

Afscheid van mevr. A.H. Raven BA.

DE VOORZITTER: De vorige keer, bij het afscheid van de twee gedeputeerden die in het college gekozen werden, heb ik gezegd dat ik weinig van ze had gehoord als Statenlid. Dat geldt natuurlijk ook voor mevrouw Raven. Dat kan ook niet anders. Inhoudelijk hebben wij vandaag natuurlijk wel heel veel gehoord. Bij de rekening zag ik een brede glimlach verschijnen op haar gelaat toen er positief gesproken werd over de vorderingen die gemaakt worden met de rekeningen en de inzichtelijkheid die de rekeningen die laatste jaren hebben doorgemaakt. Ik denk dat je dat compliment mag meenemen. Meer ga ik niet verraden over het werk van de gedeputeerde, want daar gaan wij morgen uitgebreid bij stilstaan in de afscheidsbijeenkomst. Ik wil je op dit moment heel hartelijk bedanken voor je inzet. Je hebt vandaag per se deze vergadering willen bijwonen, ook vanwege de stemmingen. Het is mooi dat je hier was. Ernst, ook bedankt - ik zie hem zitten op de tribune - voor de support die je Anneke gegeven hebt bij haar werk. Ook daarover zal ik morgen nog een paar woorden spreken. Mag ik de dank onderstrepen met de roemer en bloemen.

(Applaus.)

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil heel graag kort nog wat zeggen, omdat ik onderscheid wil maken tussen het lidmaatschap van Provinciale Staten en het lidmaatschap van Gedeputeerde Staten. Voor mij is de cirkel rond, want vandaag neem ik afscheid als Statenlid, terwijl ik in 2001 ben begonnen als Statenlid. Niemand van de huidige Statenleden was dat toen ook. Alleen u, voorzitter, was er bij in de tijd van het monisme. U was gedeputeerde en Statenlid en sterker nog: u heeft u mij toen in 2001 als loco-commissaris beëdigd. Zo zie je maar dat de omloopsnelheid erg groot is. Tien jaar geleden was mijn eerste vergadering de begrotingsbehandeling en vandaag werd de jaarrekening vastgesteld. In de afgelopen tien jaar heb ik mij met heel veel enthousiasme ingezet voor een mooier Utrecht. Daarvoor heb ik ook alle mogelijkheden gekregen. Het CDA gaf mij de kansen om talloze onderwerpen te behandelen en ik herinner mij uit de eerste twee jaar nog een paar onderwerpen: economisch beleidsplan, woonschepen, bibliotheken en de verkoop van energieaandelen, waarvoor ik woordvoerder was.

In de periode 2003-2007 was ik fractievoorzitter. Een geweldige, intensieve, leerzame, maar vooral ook een leuke periode, waarbij de behandeling van de voorjaarsnota en de algemene beschouwingen tijdens de begrotingsbehandeling altijd tot de hoogtepunten van de fractievoorzitter behoorden. Het was de eerste periode van het dualisme en partijen zochten hun weg en hun rol daarbinnen. Ik heb mij altijd verwonderd over Statenleden die dualisme interpreteerden als: "Wij zijn onafhankelijk, dus hoeven wij ons niets gelegen te laten liggen aan college, coalitie of zelfs eigen fractiegenoten." Daarvoor was en is het dualisme niet bedoeld. De kern was en is dat het dualisme betekent dat de Staten de kaders vaststellen, zoals dat vandaag nog een paar keer is genoemd, dat hij het college controleert en volksvertegenwoordiger zijn.

Vooraf voor dat laatste zou meer tijd komen, zo was de verwachting, als Provinciale Staten zich met de kaders zouden bezighouden en niet meer met de uitvoering. Ik vraag mij af of daarvan zoveel terecht is gekomen. Het zijn van volksvertegenwoordiger vereist specifieke kwaliteiten. Dat komt

doordat altijd belangen moeten worden afgewogen. Er is niets gemakkelijker dan heel populistisch achter de hardste roepers aan te lopen, maar hoe behandel je de zwijgende meerderheid? Degenen die iets niet willen, 'not in my backyard', hoor je wel, maar degenen die het eens zijn met bepaalde plannen hoor je veel minder. Het is heel makkelijk om te zeggen: "U vraagt en wij draaien." Het algemeen belang vereist echter vaak een ander geluid en om daarvoor uit te komen is lef nodig. Daarom is het zijn van volksvertegenwoordiger een grote verantwoordelijkheid.

Dualisme betekent ook niet dat je geen rekening hoeft te houden met een coalitieakkoord. Partijen die daarvan deel uitmaken, hebben samen beschreven wat zij de komende periode met elkaar willen, maar papier is niet genoeg. Daarna volgt het politieke handwerk, waarin dat ook tot uitdrukking dient te komen. Als dat niet gebeurt, ontstaat er een politieke crisis, zoals wij die in 2008 hebben meegemaakt; niet de meest constructieve periode van de afgelopen tien jaar, kan ik u zeggen.

Ik vertrek en ik start met een nieuwe uitdaging: burgemeester van Hellendoorn. U gaat de komende periode aan de slag. Er zijn veel fracties, dus dat vereist van alle partijen enige discipline. Ik hoop dat u voor ogen houdt dat het uiteindelijk gaat om het algemeen belang; om het mooier, beter en duurzamer maken van de provincie Utrecht. Dat is belangrijk voor de inwoners van onze provincie, maar het is ook van belang voor het aanzien van de politiek. Morgen volgt het officiële afscheid als gedeputeerde. Daarom houd ik het nu kort. Ik wil de mensen van de griffie bedanken voor de ondersteuning. Dat geldt ook voor het ambtelijk apparaat, de boden en de catering. Ik wens u alle goeds toe. Mijn opvolgster Erica Nap wens ik heel veel succes. Ik hoop tot morgen. Dank u wel.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Anneke, bedankt. Wij wensen je heel veel succes in het mooie Hellendoorn.

Sluiting.

De VOORZITTER: Ik sluit deze vergadering. Ik maak u erop attent dat het Wapen van Utrecht geopend is voor het driegangendiner.

(Einde van de vergadering om 18.54 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 27 juni 2011.

De voorzitter,

De griffier,